POLONIA-ITALIA

STOISKO „NARODOWEGO URZĘDU TURYSTYCZNEGO“ W RZYMIE NA TARGACH POZNAŃSKICH.

LO STAND DELL' „ENTE NAZIONALE PER LE INDUSTRIE TURISTICHE“ DI ROMA ALLA FIERA INTERNAZIONALE DI POZNAŃ.

N 3-4
ROK ANNO IX

ś. p. JÓZEF PIŁSUDSKI
Pierwszy Marszałek Polski
zmarł w dn. 12 maja 1935 r.

GIUSEPPE PIŁSUDSKI
Primo Maresciallo di Polonia
morto il 12 maggio 1935

ROK IX Nr. 3—4
MARZEC—KWIECIEŃ
1935

ANNO IX N. 3—4
MARZO — APRILE
1935

POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ

ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA, MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15.

REDAZIONE ED AMMINISTRAZIONE:
VARSAVIA, VIA MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15.

Treść:

Sommario:

Cieniom
Wielkiego Budowniczego Polski

W dn. 12 maja o godz. 20 min. 45 w pałacu Belwederskim w Warszawie zmarł Pierwszy Marszałek Polski, JÓZEF PIŁSUDSKI.

Odszedł w wieczność człowiek wielki, Odnowiciel i Budowniczy Polski, Twórca jej potężnej armji, którego imię stworzyło epokę w dziejach Polski, promieniując swym autorytetem nietylko na cały kraj polski, lecz również na wszystkie inne kraje. Zamknął na wieki oczy Ten, który całe życie swe poświęcił dla dobra Ojczyzny i Narodu, który niczego nie pragnął dla siebie, swe szczęście osobiste utożsamiając ze szczęściem ukochanej Ojczyzny. Dzieje życia zmarłego Marszałka — to łańcuch ofiar, łańcuch poświęceń, składanych na ołtarzu Ojczyzny, to poczet znojnych trudów w zwycięskiej walce o Niepodległość narodu.

Najwymowniejszym dowodem najwyższej czci jaką Zmarły Marszałek był otoczony w Polsce, jest powszechny, głęboki żal, jaki zgon Jego obudził w całym kraju. Ale nietylko w Polsce. Prasa całego świata poświęciła Marszałkowi obszerne artykuły, dając w nich wyraz hołdu, podziwu i wysokiego uznania dla Jego wielkiej indywidualności. Jego wypróbowany patrjotyzm i zmysł państwowy, pisał jeden z dzienników zagranicznych, stanowiły te siły, za pomocą których przerzucił On most ponad 120-letnim okresem bezpaństwowości.

Był On, jak powiedziane jest w orędziu Prezydenta Rzeczypospolitej — największym na przestrzeni historji Polski człowiekiem, który z głębi dziejów minionych moc swego ducha czerpał, a nadludzkiem wytężeniem myśli drogi przyszłe odgadywał.

Izba Handlowa Polsko-Italska w Warszawie, przyłączając się do ogólnej żałoby, jaka okryła Naród Polski, oddała hołd pamięci Wielkiego Wodza Narodu na nadzwyczajnem posiedzeniu, które odbyło się w dn. 14 maja r. b.

In morte del Maresciallo Giuseppe Piłsudski

Un profondo lutto colpì la Polonia. Il suo primo Maresciallo Giuseppe Piłsudski, il Creatore della Nuova Polonia, cessò di vivere il 12 maggio nella sua residenza del Belvedere. E' scomparso l'Uomo che consacrò tutta la sua vita, piena di eroici sacrifici e privazioni, al bene supremo della Patria, l'Uomo che, attraverso una lunga serie di strenue, tenaci lotte, ripristinò la Polonia nel suo rango di grande Nazione indipendente, le creò un potente esercito, la rese rispettata e temuta.

Grande è la gratitudine che la Polonia serba al suo Eroe e imperituro rimarrà il di Lui ricordo nella storia della Nazione. La Sua grande figura, risplendente delle più alte virtù civili e militari, era già passata nella leggenda. Il Suo nome, già durante la Sua vita terrena, era pronunciato con rispetto e venerazione, e la Sua apparizione dava quel brivido mistico che incute una visione. Il Suo profondo e schietto amore per la Patria, che Egli poneva sempre e dovunque al disopra di ogni altro bene e per la quale nessun sacrificio Gli era di troppo, le Sue abitudini spartane, la Sua cristallina vita morale, il Suo disinteresse per tutto quanto fosse vantaggio personale, hanno fatto di Lui una di quelle rare figure della storia che servono di luminoso esempio alle generazioni future, additando loro la via da seguire sia nella vita giornaliera, sia quando vogliono ritemprare il loro spirito nelle svolte decisive del loro cammino.

La scomparsa del grande Statista e Patriota polacco ha destato dovunque il più profondo rimpianto, ma l'Italia che è legata alla Polonia da tradizionali vincoli di solidarietà spirituale, sente e soffre insieme alla Nazione polacca forse più di ogni altro paese, perchè riconosce nella nobile figura del Maresciallo il propugnatore dello stato forte e di quella abnegazione nell'adempimento del dovere che forma il pernio della vita nella Nuova Italia.

Sa.

Uroczyste posiedzenie Rady Izby Handlowej Polsko-Italskiej, poświęcone uczczeniu pamięci Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego

La solenne adunanza del Consiglio della Camera di Commercio Polacco-Italiana in onore alla memoria del Primo Maresciallo della Polonia Giuseppe Piłsudski

W dn. 14 maja r. b. Izba Handlowa Polsko-Italska zwołała posiedzenie Rady celem oddania hołdu pamięci Pierwszego Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego.

Prezes Izby, ks. Franciszek Radziwiłł, wygłosił podniosłe przemówienie, sławiąc zasługi Wielkiego Wodza Narodu, który całe swe życie poświęcił dla dobra ukochanej Ojczyzny. Następnie Książę Radziwiłł odczytał orędzie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i wezwał zebranych do wcielenia w życie wskazań w tem orędziu zawartych. W końcu odczytane zostały dwa telegramy kondolencyjne, wysłane do p. Premjera Sławka oraz p. Marszałkowej Piłsudskiej.

Pamięć Wielkiego Zmarłego obecni uczcili kilkuminutowem milczeniem.

Zebranie odbyło się w nastroju niezmiernie uroczystym, nacechowanym najwyższą czcią dla Wskrzesiciela Państwa Polskiego.

Il 14 maggio 1935 la Camera di Commercio Polacco-Italiana ha convocato una seduta del suo Consiglio per rendere onore alla memoria del Primo Maresciallo della Polonia Giuseppe Piłsudski, che la sorte crudele ha rapito al Suo popolo.

Il Presidente della Camera, principe Radziwiłł, ha tenuto una commossa allocuzione, esaltando le virtù del grande Soldato e del geniale Uomo di Stato, che tutta la Sua vita sacrificò per il bene della Sua Patria amata. E stato letto poi il messaggio che il Presidente della Repubblica indirizzò alla Nazione, e il principe Radziwiłł invitò i presenti a seguire le direttive contenute nel messaggio stesso. — E stata quindi data lettura di due telegrammi di condoglianza che la Camera inviò al Primo Ministro Sławek ed alla Signora Piłsudska.

L'assemblea osservò poi alcuni minuti di silenzio in onore alla memoria del Grande Defunto.

ITALJA W HOŁDZIE MARSZAŁKOWI PIŁSUDSKIEMU

(L'ITALIA ONORA LA MEMORIA DEL MARESCIALLO PIŁSUDSKI).

Śmierć Wielkiego Bohatera Polski Odrodzonej, Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, który cieszył się w Italji ogromną popularnością i powszechną czcią, wywołała w całym tym kraju wrażenie wstrząsające. Cała prasa italska poświęciła Marszałkowi obszerne artykuły, podnosząc w nich wiekopomne zasługi, położone przez Marszałka dla dzieła Odrodzonej Ojczyzny i oddając hołd cieniom Wielkiego Wodza Narodu Polskiego. Król Italji oraz Szef Rządu italskiego, Benito Mussolini nadesłali depesze kondolencyjne, przyczem Król Italji, Wiktor Emanuel, wystosował do Pana Prezydenta Rzeczpospolitej, Ignacego Mościckiego, depeszę treści następującej:

„Otrzymawszy wiadomość o żałobie, która dotknęła naród polski z powodu śmierci jego sławnego syna, Marszałka Piłsudskiego, proszę Waszą Ekscelencję, aby zechciał przyjąć wyrazy mego bardzo żywego żalu w związku z tą bolesną stratą.

(—) Vittorio Emmanuele."

Depesza Mussoliniego, przesłana do p. premjera Sławka, brzmi, jak następuje:

„Pragnę wyrazić Waszej Ekscelencji serdeczne współczucie rządu faszystowskiego i narodu włoskiego z powodu śmierci Marszałka Piłsudskiego. Pozostanie On w historji ojczyzny Pana Premjera, jako wysoki przykład cnoty wojskowej i obywatelskiej. Jego pamięć będzie czczona przez wszystkich tych, którzy znali Go, śledzili Jego czyny i podziwiali Go w Jego wytrwałej i bohaterskiej walce o wskrzeszenie i wielkość Polski.

(—) Mussolini."

W dn.. 14 maja r. b. na posiedzeniu Senatu zabrał głos przewodniczący Federzoni, który złożył deklarację, poświęconą uczczeniu Marszałka Piłsudskiego.

Po przemówieniu senatora Federzoniego zabrał głos Mussolini, który oświadczył:

„Rząd przyłącza się do słów wygłoszonych przez przewodniczącego. Można powiedzieć o Marszałku Piłsudskim, że był twórcą nowej Polski. Stworzył on nową Polskę, walką nieprzerwaną, nieugiętą, bohaterską, prowadzoną zarówno przed wojną i podczas wojny, jak i po wojnie, gdy w r. 1926 objął władzę w państwie, aby dać mu formę i budowę, zdolną oprzeć się wszelkim koniecznościom wewnętrznym i wszelkim ewentualnościom zewnętrznym. Piłsudski czczony jest przez całą Polskę. My również możemy go uczcić, nietylko przez wzgląd na węzły przyjaźni, które nas łączą z tym szlachetnym i dumnym narodem, ale również dlatego, że leży w naturze faszyzmu czcić tych wszystkich, którzy, jak Piłsudski, nie znali żadnych granic w wykonaniu swoich obowiązków."

W dn. 15 maja na posiedzeniu parlamentu przewodniczący parlamentu hr. Ciano wygłosił następujące przemówienie, którego posłowie oraz członkowie rządu z Mussolinim na czele wysłuchali stojąc:

„Koledzy! Żałoba, która okryła Polskę z powodu zgonu Marszałka Józefa Piłsudskiego, odbiła się głośnem i wzruszającem echem poza granicami Polski, ponieważ czyny wielkich działaczy i bohaterskich realizatorów należą do historji ludzkości. Życie Piłsudskiego, Człowieka niezłomnej wiary i woli, było życiem Bohatera. Piłsudski służył najwyzszym ideałom patrjotycznym. Jedynem prawem dla Niego było płomienne poświęcenie bez granic. Polska, która zawdzięcza Jego genjuszowi rewolucjonisty, żołnierza i męża stanu dumę i prestiż odzyskanej niepodległości, słusznie powierza imię i dzieła Marszałka swej epopei. Dumnemu narodowi polskiemu, który czci dziś imię Wielkiego Rycerza izba faszystowska przesyła wyrazy swego najgłębszego współczucia".

Po przemówieniu zabrał głos Mussolini, który oświadczył, iż rząd przyłącza się do słów wygłoszonych przez przewodniczącego parlamentu.

Wreszcie godzi się nadmienić, iż senator Forges Davanzati w dn. 16 maja przemówił przez radjo o wielkości i zasługach Marszałka. Treść pięknego przemówienia senatora Davanzati przytaczamy poniżej:

„Piłsudski uosabiał wskrzeszoną Polskę. Nie ograniczył się on do walki o Polskę, gdy była rozdarta przez najeźdźców i do zwycięskiej jej obrony w roku 1920. Piłsudski służył Polsce jeszcze przez lat 15, broniąc państwa przed niebezpieczeństwem systemu parlamentarnego i partyjnego. Te nieprzerwane wysiłki i czyny, zmierzające do najwyższych celów patrjotycznych, wypełniły całe życie Marszałka. Piłsudski pozostawił po sobie dziedzictwo faktów, sił i instytucyj, z których naród polski może być dumny. Oczywiście należy kontynuować jego dzieło z tym samym duchem odwagi i woli. Polska jest państwem sharmonizowanem, jest państwem posiadającem własną historje, narodem — który swemi tradycjami łacińskiemi i katolickiemi przyczynił się wybitnie do budowy i obrony cywilizacii zachodniej. Polska skupiona dziś wokół swego Wielkiego Bohatera narodowego odczuje dzisiejsze i przyszłe wskazania historii".

Oto kilka głosów najwyższych dostojników Italji oraz przedstawicieli parlamentu i senatu italskiego. Najwybitniejsi przedstawiciele świata politycznego, gospodarczego i naukowego złożyli kondolencje w Ambasadzie R. P., w Rzymie. Na uroczystej mszy żałobnej za spokój duszy Marszałka, która odbyła się w dn. 18 maja w kościele św. Ignacego w Rzymie, obecni byli Szef Rządu Mussolini, W-minister Suvich, baron Aloisi, przedstawiciele dworu królewskiego, najwybitniejsi przedstawiciele senatu, parlamentu i partji faszystowskiej oraz liczni dygnitarze państwowi.

Italja uczciła pamięć Wielkiego Wodza tak, jak na to zasłużył jeden z największych tego świata.

ITALJA NA TARGACH POZNAŃSKICH

(L'ITALIA ALLA FIERA INTERNAZIONALE DI POZNAŃ)

Po raz drugi w r. b. Italja wzięła udział w tegorocznych Targach Poznańskich, które odbywały się po raz czternasty. Jakkolwiek Targi te odbywały się w roku, który zaliczyć należy do wybitnie kryzysowych, pod względem obszaru Targi Poznańskie przewyższyły nawet Targi, jakie odbywały się w latach przedkryzysowych. Ogólny obszar wyniósł 48 tys. m.² pod dachem, czyli o 14 tys. m.² więcej, niż w roku 1928, t. j. w roku przedkryzysowym, kiedy urządzono największe dotychczas Targi w Polsce.

Zainteresowanie Targami w społeczeństwie polskiem było ogromne. Świadczy o tem znacznie większa ilość wystawców w r. b., niż w latach poprzednich, oraz rozmiary tranzakcyi, jakie były w r. b. zawierane. Należy nadmienić, iż kiedy w r. 1931 tranzakcje wyniosły zaledwie 7 milj. zł., a w r. 1934 — 28,5 milj. zł., w r. b. zawarto tranzakcyj na ok. 42 milj. zł.

Również znaczne było zainteresowanie Targami Poznańskiemi zagranicą. W r. b. wzięło bowiem udział 20 państw obcych, z czego dziewięć państw oficjalnie. Prócz Italji uczestniczyły w tegorocznych Targach: Niemcy (największe stoisko), Francja, Brazylja, Hiszpanja, Czechosłowacja, Indje Brytyjskie, Rumunja, Szwecja, Palestyna, W. M. Gdańsk, Węgry, Turcja i t. p.

Udział Italji w r. b. był znacznie większy, niż w r. ub. Obszar stoiska, zajętego przez Italję, wyniósł w r. b. 115 m.², zaś w r. ub. — 90 m.². Zorganizawaniem udziału Italskiego na Targach Poznańskich, podobnie, jak w r. ub., zajęła się r. b. Izba Handlowa Polsko-Italska w Warszawie. Dzięki usilnej propagandzie, prowadzonej wśród firm italskich celem zachęcenia ich do wzięcia udziału w Targach Poznańskich, liczne firmy italskie żywo zainteresowały się tym udziałem.

Wprawdzie nie wszystkie firmy, które zainteresowały się Targami Poznańskiemi, nadesłały eksponaty i ograniczyły swój udział do dostarczenia jedynie katalogów i ilustracyj, plansz fotograficznych, druków propagandowych i t. p., uważać to jednak należy za dobrą wróżbę powiększenia udziału italskiego w przyszłych Targach Poznańskich.

W Pawilonie Izby Handlowej Polsko-Italskiej wystawiły swe eksponaty firmy następujące: (podajemy je z wyjątkiem Enitu w kolejności alfabetycznej).

1. Ente Nazionale per le Industrie Turistiche, Roma Via Marghera 2 (Urząd Narodowy dla Przemysłu Turystycznego). Delegatura w Warszawie, Pl. Dąbrowskiego 6. (Turystyczne broszury propagandowe, albumy, plakaty). Stoisko tego Urzędu mieściło się w środkowej koji na przedzie.

2. Assisurazioni Generali Trieste, Włoska Spółka Akcyjna, Powszechna Asekuracja w Tryjeście, Rok zał. 1831, Dyrekcja na Polskę w Warszawie, ul.

Quest'anno l'Italia partecipò per la seconda volta alla Fiera di Poznań che per la quattordicesima volta aprì i suoi battenti. Benchè questa Fiera ebbe luogo in un anno che dobbiamo considerare fra i più fortemente colpiti dalla crisi, la Fiera di Poznań di quest'anno superò persino le Fiere che ebbero luogo negli anni antecedenti alla crisi. L'area complessiva della Fiera ammontò quest'anno a 48 mila m², era cioè di 14 mila m² superiore a quella del 1928, quando ebbe luogo la più imponente fiera della Polonia.

L'interesse che destò questa Fiera nei circoli polacchi fu grandissimo. La miglior prova ne è il numero di gran lunga maggiore degli espositori di quest'anno in confronto a quello degli anni precedenti, nonchè le notevoli proporzioni delle transazioni stipulate. Conviene rilevare che se nel 1931 le transazioni ammontarono appena a 7 milioni di zl. e nel 1934 — a 28,5 mil. di zł., nell'anno corrente le transazioni stipulate ammontarono a circa 42 milioni di zl.

La Fiera di Poznań ha destato pure un grande interesse all'estero. Quest'anno vi parteciparono 20 paesi stranieri, di cui nove in qualità ufficiale. Oltre all'Italia, parteciparono alla Fiera di quest'anno: la Germania (che ebbe lo stand più grande), la Francia, il Brasile, la Spagna, la Cecoslovacchia, l'India Britannica, la Romania, la Svezia, la Palestina, la Città Libera di Danzica, l'Ungheria, la Turchia, ecc.

La partecipazione dell'Italia fu quest'anno molto più larga che nell'anno scorso. L'area dello stand occupato dall'Italia era quest'anno di 115 m² di fronte a 90 m² di quella dell'anno passato. Anche quest'anno, come l'anno scorso, la Camera di Commercio Polacco-Italiana a Varsavia con l'appoggio dell'Addetto Commerciale presso la R. Ambasciata d'Italia a Varsavia, si occupò dell'organizzazione della partecipazione italiana. Grazie all'energica propaganda, svolta fra le ditte italiane, molte fra queste se ne interessarono.

Benchè non tutte le ditte che hanno mostrato interesse per la Fiera di Poznań abbiano inviato i loro campioni, e abbiano limitato la propria partecipazione all'invio di cataloghi, illustrazioni, fotografie, manifesti e diversi stampati di propaganda, è lecito però considerare il loro interessamento di buon auspicio per la prossima Fiera.

Nel Padiglione della Camera di Commercio Polacco-Italiana hanno esposto i loro campioni le seguenti ditte (le citiamo in ordine alfabetico, cominciando con l'Enit):

1. **Ente nazionale per le industrie turistiche,** Roma, Via Marghera 2 (Urząd Narodowy dla Przemysłu Turystycznego). (Delegazione a Varsavia, Plac Dąbrowskiego, 6. (Fascicoli turistici di propaganda, album, manifesti).

Jasna 19 (dom własny) (wykresy, fotografje, afisze, ulotki, broszury).

3. Flotte Riunite Italia — Cosulich — Lloyd Triestino w Trieście. Reprezentacja na Polskę: Warszawa, Świętokrzyska 25 (fotografje, albumy, broszury, ulotki).

4. „Junghans" Zjednoczone Fabryki Zegarków w Wenecji. Jeneralne Przedstawicielstwo J. Neugoldberg w Warszawie, Królewska 49 (zegary ścienne, budziki, mechanizmy zegarowe).

5. Martini & Rossi S. A. w Turynie. Przedstawicielstwa w Polsce: M. Wiśniowski, Warszawa, Pańska 36, Jan Mikołajczak w Poznaniu, Pl. Wolności 7 (wina).

6. Società Anonima Italiana „Pirelli" w Medjolanie. Przedstawicielstwo na Polskę: K. Gamper i S-ka w Warszawie, ul. Kredytowa 8 (opony, dętki, ulotki propagandowe).

7. Riunione Adriatica di Sicurtà, Włoska Spółka Akcyjna, Adrjatyckie Tow. Ubezpieczeń w Tryjeście. Rok zał. 1838. Dyrekcja: Warszawa, ul. Moniuszki 10, (dom własny), Lwów, ul. 3-go Maja 12, (wykresy, fotografje, broszury, druki propagandowe i t. p.).

Poza wyżej wymienionemi firmami katalogi, broszury i plansze fotograficzne nadesłały firmy: Società Macchine Tessili w Gorycji (maszyny włókiennicze), Ernesto Breda w Medjolanie (parowozy, wagony), „Fiat" w Turynie, Maloliche Deruta w Perugji (wyroby fajansowe), Ente Nazionale per l'Artigianato e le piccole industrie w Rzymie (wyroby rzemieślnicze), „Châtillon" w Medjolanie (jedwab sztuczny), „Cinemeccanica" w Medjolanie (aparaty kinematograficzne) i w. in.

Pawilon Izby Handlowej Polsko-Italskiej w dniu otwarcia Targów zwiedzili pp. Minister Przemysłu i Handlu Henryk Floyar Rajchman, Minister Komunikacji, inż. Michał Butkiewicz, W-Minister Przemysłu i Handlu, Dr. Franciszek Doleżal w towarzystwie dyrektorów departamentów, wielu innych dostojników państwowych oraz przedstawicieli sfer gospodarczych i samorządowych. Dostojników państwowych powitał w Pawilonie Izby W-Prezes Izby p. inż. Renato Sambri, udzielając szczegółowych informacyj o poszczególnych stoiskach.

Pawilon Izby Handlowej Polsko-Italskiej prezentował się w r. b. b. okazale, wywierając najkorzystniejsze wrażenie zarówno pod względem dekoracyjnym, jak i doboru eksponatów. L. P.

2. **Assicurazioni Generali Trieste,** S. A. Italiana di Assicurazioni, Anno di fondazione 1831. Direzione per la Polonia: Varsavia, Jasna 19 (palazzo proprio), (diagrammi, fotografie, manifesti, fogli volanti, fascicoli).

3. **Flotte Riunite Italia - Cosulich - Lloyd Triestino** a Trieste. Rappresentanza per la Polonia: Varsavia, Świętokrzyska 25 (fotografie, album, fascicoli, fogli volanti).

4. **„Junghas"**, Fabbriche Riunite di Orologi a Venezia. Rappresentanza Generale **J. Neugoldberg** a Varsavia, Królewska 49 (orologi da muro, sveglie, meccanismi da orologi).

5. **Martini & Rossi,** S. A. Torino. Rappresentanze in Polonia: **M. Wiśniowski,** Varsavia, Pańska 36 e **Jan Mikołajczak,** Poznań, Pl. Wolności 7 (vini).

6. Soc. An. Italiana **„Pirelli"** a Milano. Rappresentanza per la Polonia: **K. Gamper & Co.,** Varsavia, Kredytowa 8 (pneumatici, camere d'azia, fogli volanti, materiale di propaganda).

7. **Riunione Adriatica di Sicurtà,** Soc. An. Italiana di Assicurazione. Anno di fondazione 1838. Direzione, Varsavia, Moniuszki 10 (palazzo proprio), Leopoli, 3 Maja 12 (diagrammi, fotografie, fascicoli stampati di propaganda ecc.).

Oltre alle sunnominate ditte inviarono cataloghi, fascicoli e fotografie le seguenti ditte:

Società Macchine Tessili di Gorizia (macchine tessili), Ernesto Breda di Milano (locomotive, carri, macchine). „Fiat", Torino Maioliche Deruta di Perugia (articoli di maiolica), Ente Nazionale per l'Artigianato e le piccole industrie di Roma (articoli di artigranato), „Chatillon" di Milano (seta artificiale), La „Cinemeccanica" di Milano (apparecchi cinematografici) ecc.

Il Padiglione della Camera di Commercio Polacco-Italiana è stato visitato il giorno dell'inaugurazione dal Ministro dell'Industria e Commercio, sig. Henryk Floyar-Rajchman, dal Ministro delle Comunicazioni, ing. Michał Butkiewicz, dal Sottosegretario di Stato al Ministero dell'Industria e di Commercio, dott. Franciszek Doleżal, accompagnati dai direttori dei dicasteri e da molte altre autorità dello Stato, nonchè da rappresentanti degli ambienti economici e parastatali. Le Autorità furono salutate nel Padiglione della Camera dal Vice-Presidente della Camera, sig. ing. Renato Sambri, il quale fornì loro informazioni dettagliate sui singoli stands.

PRODUZIONE E COMMERCIO DEI MANUFATTI DI GOMMA IN POLONIA

(PRODUKCJA I HANDEL WYROBAMI GUMOWEMI W POLSCE).

Industria Locale.

L'industria polacca dei manufatti di gomma ha raggiunto un alto grado di sviluppo e conta attualmente una ventina di fabbriche importanti che consumano mensilmente circa 3/400 tonn. di caucciù grezzo. Il valore totale della produzione si è aggirato nel 1933 sui 50 milioni di zl., di cui 20 milioni circa riguardavano le calzature di gomma. In linea generale la Polonia produce quasi tutti i manufatti di gomma, meno i fili elastici, certi articoli per applicazioni mediche ed i manufatti di gomma speciale (Patentgummi).

Sette fabbriche ed alcuni laboratori minori si occupano della fabbricazione dei conduttori elettrici, soddisfacendo per buona parte il consumo del paese. I pneumatici per automobili e motocicli, il cui consumo annuo è di circa 75 mila unità, vengono prodotti in un'unica fabbrica, stabilita a Poznan, che con una produzione giornaliera di 50/60 unità riesce a coprire appena il 25/30% del fabbisogno locale. I pneumatici per velocipedi vengono fabbricati in 5 o 6 fabbriche che coprono i 2/3 del fabbisogno; quelli per aeroplani in due. Non esiste invece la produzione di semipneumatici e di gomme piene per autocarri.

Importazione.

Gli acquisti polacchi di manufatti di gomma all'estero rivestono notevole importanza, essendo ammontati nel 1932 a 14.606 q.li per un valore di 9.959 mila zl. e nel 1933 a 16.138 q.li per un valore di 9.171 mila zl. Per l'anno 1934 disponiamo soltanto di dati per alcuni prodotti principali.

Passando ed esaminare in dettaglio questa corrente di traffico, si rileva che gli acquisti di copertoni per automobili, dopo un aumento nel 1933 di oltre 20% rispetto all'anno precedente sono fortemente diminuiti nell'anno seguente:

Copertoni per automobili.

	1932	1933	1934
Importaz. tot. migl. Zl.	5.149	5.334	3.153
Importaz. tot. quintali	7.731	9.338	5.334
Princ. prov.:	quintali		
Italia	1.510	1.130	763
Gran Bretagna	2.114	4.858	3.725
Stati Uniti	2.552	1.871	329
Belgio	557	684	565
Francia	855	611	152

Maggiore fornitrice del mercato con circa il 70% del totale è stata nel 1934 la Gran Bretagna che dopo aver più che raddoppiato le sue vendite nel 1933, le ha alquanto diminuite nell'anno seguente. Una progressiva diminuzione hanno denotato le importazioni dagli Stati Uniti che nel 1932 erano i maggiori fornitori. Gli acquisti polacchi sul mercato italiano sono pure andati man mano riducendosi. Un andamento irregolare hanno registrato, infine, le vendite belghe, mentre quelle francesi si sono progressivamente contratte e sono attualmente piuttosto modeste.

Altri copertoni.

	1932	1933	1934
Importaz. tot. migl. Zl.	781	955	956
Importaz. tot. quintali	1.447	1.645	1.805
Princ. prov.:	quintali		
Italia	79	42	237
Gran Bretagna	482	624	698
Paesi Bassi	404	653	380
Francia	269	208	196

Le importazioni di questi articoli hanno denotato nell'ultimo triennio un continuo aumento. Nel 1934 la Gran Bretagna avendo continuamente accresciute le sue vendite, è stata il maggiore mercato di rifornimento con quasi il 40% del totale. Un andamento irregolare con tendenza a contrarsi hanno invece denotato gli acquisti nei Paesi Bassi, mentre quelli dell'Italia sono fortemente aumentati. In diminuzione figurano poi le vendite francesi..

Gli acquisti di articoli di gomma vari si sono sensibilmente contratti nel 1933 rispetto all'anno precedente come si può desumere dal prospetto seguente:

Articoli di gomma vari.

	1932	1933	1934
Importaz. tot. migl. Zl.	1.442	878	?
Importaz. tot. quintali	707	581	?
Princ. prov.:	quintali		
Italia	68	54	?
Gran Bretagna	60	129	?
Austria	154	129	?
Stati Uniti	139	100	?

Tutte le provenienze, con eccezione della Gran Bretagna che ha raddoppiato nel 1933 le sue forniture, sono state colpite dalla contrazione delle importazioni. Il nostro Paese ha ridotto le sue vendite soltanto leggermente, ma concorre con un quantitativo piuttosto modesto.

Pneumatici completi e camere d'aria.

	1932	1933	1934
Importaz. tot. migl.. Zl.	905	823	540
Importaz. tot. quintali	1.361	1.322	932
Princ. prov.:	quintali		
Italia	197	69	113
Gran Bretagna	396	588	532
Belgio	175	353	139
Francia	258	68	52

Questi manufatti, che comprendono principalmente i pneumatici per motocicli, vennero importati

PAWILON IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ W WARSZAWIE NA TARGACH POZNAŃSKICH.

IL PADIGLIONE DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA ALLA FIERA DI POZNAŃ.

nel 1933 per quasi 3/5 dalla Gran Bretagna. Le forniture belghe hanno denotato un andamento irregolare e si sono fortemente contratte nel 1934. Invece le nostre vendite, dopo essersi contratte sensibilmente nel 1933, hanno denotato nell'anno seguente una buona ripresa; le forniture francesi sono nel triennio considerato, continuamente diminuite.

Fili e cavi elettrici.

	1932	1933	1934
Importaz. tot. migl. Zl.	360	478	175
Importaz. tot. quintali	1.612	2.319	827
Princ. prov.:	quintali		
Germania	1.497	2.172	807
Svezia	104	138	17

Dopo un considerevole aumento nel 1933, l'importazione di tali manufatti si è fortemente contratta nell'ultimo anno. Le vendite della Germania, che ha fornito nel 1934 più del 95% del totale, hanno seguito da vicino l'andamento degli acquisti complessivi. Di poca entità negli anni 1932-33 e quasi nulle nel 1934 sono state le forniture svedesi.

Dei manufatti di minore importanza hanno inoltre partecipato all'importazione nel 1933 le soprascarpe e calzature di gomma con 179 q.li per un valore di 204 mila zl. (contro ben 931 q. li per 889 mila zl. nel 1932), provenienti per oltre la metà dalla Svezia ed il resto dall'Austria e dalla Lettonia; i tessuti gommati per carde con 265 q.li per un valore di 186 mila zl. (contro 196 q.li per 154 mila zl.), importati principalmente dalla Francia e dalla Gran Bretagna; le palle per sport con 67 q.li per 155 mila zl. (contro 58 q.li per 108 mila zl.), forniti per la maggior parte dalla Gran Bretagna; le gomme piene con 349 q.li per un valore di 128 mila zl. contro 539 q.li per 150 mila zl.) acquistati in Austria, nella Gran Bretagna ed in Italia (76 q.li) ed infine i tubi e nastri isolanti provenienti per la maggior parte dalla Germania.

Esportazione.

In rapporto al considerevole sviluppo raggiunto in questi ultimi anni specialmente nel ramo delle calzature, l'industria polacca della gomma alimenta una discreta corrente d'esportazione che ha raggiunto nel 1934 il valore di 3.220 mila zl. contro 2.970 mila nel 1933 e 6.840 mila nel 1932. La forte contrazione verificatasi nel 1933 è dovuta esclusivamente alle minori vendite di calzature di gomma che costituiscono la quasi totalità di tale corrente di traffico.

Calzature di gomma e galosce.

	1932	1933	1934
Esportaz. tot. migl. Zl.	6.678	2.809	2.754
Esportaz. tot. quintali	15.960	6.417	6.514
Princ. dest.:	quintali		
Romania	1.577	1.761	2.322
Paesi Bassi	1..490	1.891	1.426
Belgio	1.725	1.007	766
Svizzera	820	218	26
Gran Bretagna	8.323	108	23

Tale esportazione si è ripartita principalmente fra la Gran Bretagna, l'Austria e l'Italia.

E da osservare che i dati soprariferiti per il 1932 e 1933 comprendono anche le esportazioni di suole e tacchi di gomma, che nel 1934, anno in cui sono state rilevate separatamente, sono risultate di 922 q.li per un valore di 259 mila zl. Tale esportazione si è ripartita principalmente fra la Gran Bretagna, l'Austria e l'Italia.

Indicazioni commerciali.

L'importazione dei pneumatici viene effettuata sia a mezzo di agenzie di vendita proprie delle fabbriche estere, che da ditte importatrici locali le quali agiscono come rappresentanti esclusivi e tengono depositi di merce in conto proprio ed in parte in conto commissione. Quest'ultima forma è più diffusa. L'organizzazione di distribuzione tra grossisti e commercianti al dettaglio varia a seconda delle ditte; queste possiedono per lo più in provincia dei commissionari agenti come sub-rappresentanti.

L'importazione dei fili elastici che non vengono prodotti nel paese è regolata da un cartello internazionale.

Accenniamo infine che gli enti pubblici si riforniscono quasi esclusivamente presso l'industria locale e che i prodotti stranieri sono generalmente esclusi dai concorsi per forniture statali (militari e civili).

Trattamento doganale.

Numero di tariffa	Denominazione della merce	Unità	Dazio Zloty
726	Fili di gomma elastica	100 kg.	220 —
727	Tela gommata	„	600 —
728	Nastro isolante di gomma elastica o gommata	„	400 —
729	Cinghie di trasmissione o di trasporto, di gomma elastica, anche con aggiunta di altre materie	„	450 —
730	Cerchioni pneumatici per ruote:		
	1) per automobili, motocicli, velivoli	„	270 —
	2) per velocipedi	„	240 —
	3) per carrozze ed altri	„	180 —
731	Cerchiature piene e semipiene per ruote:		
	1) per autoveicoli	„	150 —
	2) per carrozze ed altri	„	120 —
732	Camere d'aria:		
	1) per automobili, velivoli, motocicli	„	240 —
	2) per velocipedi	„	240 —
	3) altre	„	240 —
733	Calzature di gomma elastica, anche con aggiunta di tessuti, cuoio ed altre materie comuni:		
	1) galosce	„	640 —
	2) scarpe da neve	„	465 —
	3) stivali con gambali alti:		
	non in unione con cuoio	„	200 —
	in unione con cuoio	„	500 —
	4) altre calzature, eccetto quelle particolarmente nominate:		
	calzature di gomma in unione con tessuti, con o senza fibbia	„	320 —
	altre	„	800 —

Numero di tariffa	Denominazione della merce	Unita	Dazio Zloty
734	Suole e tacchi di gomma elastica, anche con aggiunta di materie comuni	„	150 —
742	Bambole, balocchi di gomma elastica, eccettuati quelli particolarmente nominati:		
	1) anche con aggiunta di materie comuni:		
	bambole rivestite	„	2.700 —
	altri	„	3.000 —
	con aggiunta di materie fini:		
	bambole rivestite	„	5.400 —
	altri	„	6.000 —

Oltre i dazi suddetti viene riscosso la tassa di manipolazione del 10% sul dazio.

L'importazione in Polonia degli articoli qui considerati, ad eccezione di quelli di cui alle voci 726 e 728, è subordinata al rilascio di uno speciale permesso.

I. N. E.

PRZEMYSŁ RADJOFONICZNY W ITALJI

(INDUSTRIA RADIOFONICA IN ITALIA).

Przemysł radjofoniczny powstał w Italji dopiero przed 10 laty. Jednakże w tym krótkim czasie swego istnienia zdołał on rozwinąć się do tak znacznych rozmiarów, że nietylko zaspakaja potrzeby rynku wewnętrznego, lecz część swej produkcji skierowuje na rynki zagraniczne.

Obecnie istnieje w Italji szereg wielkich zakładów przemysłowych, wytwarzających części stacyj nadawczych i odbiorników, wszelki sprzęt radjofoniczny i całkowicie zmontowane aparaty, współzawodniczące z aparatami największych wytwórni w Europie.

Wraz z niezmiernie szybkiem upowszechnieniem w Italji radja oraz rozmnożeniem się odbiorników radjowych, udoskonaliły się i ogromnie wzmocniły stacje nadawcze.

Należy przypomnieć, iż przed 10 laty pierwsza stacja nadawcza powstała w Rzymie i była wyposażona zaledwie w moc 1.5 Kw. Obecnie istnieje w Italji 14 rozgłośni o mocy łącznej 190 Kw., niebawem zaś liczba ta powiększy się do 15 rozgłośni o mocy łącznej 450 Kw.

ROZWÓJ PRZEMYSŁU RADJOFONICZNEGO.

Według danych grupy konstruktorów aparatów radjowych, wchodzącej w skład Faszystowskiej Federacji Narodowej przemysłu mechanicznego i metalurgicznego, firm, uprawnionych do wytwarzania aparatów radjowych, jest 110.

Montowaniem odbiorników zajmuje się trzydzieści wytwórni,ześrodkowanych w Lombardji (Medjolan i okolice) i Piemoncie (Turyn) i wyposażonych w najnowocześniejsze urządzenia oraz laboratorja naukowe.

Fabryki, wytwarzające sprzęt radjowy, położone są w Lombardji (Medjolan), Piemoncie (Turyn) i Emilji (Bolonja).

We wszystkich tych zakładach zatrudnionych jest ok. 5000 robotników oraz ok. 350 inżynierów i techników.

Wysokość kapitałów, inwestowanych w tym przemyśle, wynosi ok. 175 milj. lirów, z czego 55 milj. przypada na urządzenia. Wartość produkcji rocznej sięga 120 milj. lirów, sama zaś wytwórczość obejmuje ok. 100.000 odbiorników, wartości ok. 100 milj. lirów. Na budowę stacyj nadawczych, cywilnych i wojskowych, urządzenia wzmacniaczy, aparaty radjowe dla celów naukowych, aparaty radjo - telefoniczne, aparaty dla kinematografów dźwiękowych przypada produkcja wartości 20 milj. lirów.

CHARAKTERYSTYKA PRODUKCJI.

Odbiorniki radjowe. Odpowiadają one wszelkim nowoczesnym wymaganiom techniki i wyposażone są w lampy na sieć prądu zmiennego (m. in. w t.zw. „aktrody"). Pomimo stałych udoskonaleń, stosowanych do odbiorników radjowych, ceny ich są niskie i konkurencyjne. Nawet w aparatach najtańszych ma zastosowanie automatyczna regulacja mocy odbioru i są one wyposażone w indykatory, skalę itp.

Wytwórnie odbiorników lampowych budują głównie różne typy superheterodyn o zakresach zarówno fal długich (1000 — 2000 m.), jak i średnich (200 — 600 m.) oraz krótkich (20—50 m.). Italja nie posiada rozgłośni długofalowej, odbiory zaś zagranicznych stacyj długofalowych są utrudnione i nie cieszą się popularnością.

Większość odbiorników lampowych posiada urządzenia do automatycznej regulacji mocy odbioru i barwy dźwięku.

Konstruktorzy italscy w ostatnich czasach usiłowali stopniowo zmniejszać wielkość odbiorników radjowych, co im się w znacznej mierze powiodło. Tak więc udoskonalenie konstrukcji mechanicznej kondensatorów pozwoliło im zmniejszyć je do połowy przy zachowaniu jednakowej mocy. W aparatach oszczędnościowych kondensatory te zredukowano do dwuch. Również osiągnięto znaczne zmniejszenie wielkości cewek, co stało się możliwe dzięki udoskonaleniu systemu cewkowego oraz zastosowaniu jednego kondensatora wielokrotnego.

Przemysł italski wyspecjalizował się nietylko w wykończaniu serjowych odbiorników dla instalacyj prywatnych, lecz również w budowie radjogramofonów różnych typów, zaopatrzonych w 4 do 12 lamp,

a nadto w budowie odbiorników podróżnych o prądzie stałym (samochodowych, lotniczych i kolejowych).

Należy wreszcie wspomnieć o typie specjalnym odbiorników, o cenie b. niskiej, przeznaczonych dla szkół i zainstalowanych już w 2200 szkołach italskich.

LAMPY ODBIORCZE I PROSTOWNICZE.

Rozwój przemysłu radjowego w Italji wywołał potrzebę udoskonalenia lamp odbiorczych i prostowniczych, mających zastosowanie w odbiornikach radjowych. Stworzono nowy tym lamp, które umożliwiają usunięcie wszelkich szmerów przy odbiorze produkcyj radjowych. Postęp w tej gałęzi przemysłu radjowego jest już b. znaczny. Udoskonalono do tego stopnia produkcję lamp odbiorczych i prostowniczych w Italji, iż jest ona w możności zwycięsko konkurować z krajami, najbardziej zaawansowanemi w tym dziale produkcji radjowej.

INNY SPRZĘT RADJOWY.

W zakładach przemysłowych Italji jest obecnie wyrabiany wszelki sprzęt radjowy oraz części oddzielne, mające zastosowanie w przemyśle radjotechnicznym. Tak więc wytwarza się w Italji wszelkiego rodzaju kondensatory o prądzie stałym i zmiennym, transformatory, amplifikatory, oporniki, przełączniki, komutatory itp.

W dziedzinie amplifikacji i recepcji dźwiękowej wytwórczość italska zaznaczyła się budową doskonałych wzmacniaczy do gramofonów, do instalacyj megafonowych, kin dźwiękowych, dla szkół itp., a nadto wzmacniaczy do aparatów naukowych dla celów lekarskich (jak np. elektrokardjografów, laryngosteofonów), wreszcie budową sygnałów drogowych, morskich i lotniczych.

TELEWIZJA.

Należy wspomnieć jeszcze o postępach w dziedzinie **telewizji,** dokonanych w Italji. Ostatnio więc zbudowano w Italji odbiorniki z tarczą systemu Nipkowa oraz rurki systemu Browna. Telewizja stanowi przedmiot specjalnego zainteresowania w Italji, gdzie postępy w tej dziedzinie, osiągane w poszczególnych krajach, śledzone są z szczególną uwagą.

ROZGŁOSNIE RADJOWE.

W Italji poza stacjami nadawczemi, przeznaczonemi dla szerokiej publiczności, istnieją stacje, eksploatowane przez państwo, jak nprz. „Centro Radio" w Coltano i „Collegamento radiofonico" na obszar Sardynji.

Eksploatacja słuchowisk rodjofonicznych została powierzona na warunkach wyłączności Sp. Akc. „Ente Italiano Audizioni Radiofoniche" (E. I. A. R.), mającej siedzibę w Turynie, na przeciąg lat 25, poczynając od r. 1927. W zarządzie tego towarzystwa znajdują się rozgłośnie następujące: w Rzymie, Medjolanie, Neapolu, Bolzano, Genui, Palermo, Florencji i Bari.

Należy nadmienić, iż pierwsza rozgłośnia została powołana do życia w Rzymie w r. 1924 o mocy zaledwie 1.5 Kw. W rok później została zbudowana druga rozgłośnia w Medjolanie, o mocy 1.5 Kw.

W marcu r. 1926 miała miejsce inauguracja nowej rozgłośni w Rzymie o mocy 5 Kw., zaś dotychczasowa rozgłośnia została przeniesiona do Neapolu.

W grudniu 1927 r. rozpoczęła swój żywot nowa rozgłośnia w Medjolanie o mocy 7 Kw., zaś dotychczasową przeniesiono do Genui. W r. 1928 uruchomiono stacje nadawcze w Bolzano (o mocy 0,2 Kw.) i Turynie (o mocy 0,7 Kw.). W r. 1930 zostały zbudowane rozgłośnie w Rzymie: o mocy 50 Kw. w Santa Palomba i krótkofalowa o mocy 12 Kw. w Prato Smeraldo.

W rok później powstają stacje nadawcze w Palermo (3 Kw.) i Tryjeście (10 Kw.), zaś moc rozgłośni w Bolzano i Genui została zwiększona z 1 Kw. do 10 Kw.

W r. 1932 rozgłośnia medjolańska zwiększa swą moc z 7 do 50 Kw. i jednocześnie powstają rozgłośnie w Bari i Florencji (20 Kw.).

W r. 1933 zaczynają działać: druga stacja nadawcza w Medjolanie oraz druga stacja w Turynie, a w r. 1934 powstaje trzecia stacja w Rzymie. W końcu r. 1934 w Prato Smeraldo (Rzym), siedzibie stacji krótkofalowej, została zbudowana stacja nadawcza, przeznaczona do transmitowania audycyj do St. Zjedn. A.P., Ameryki Poł., Afryki i krajów Lewantyńskich.

Sieć rozgłośni italskich w r. 1935 ma uledz dalszej rozbudowie. Przewidziana jest budowa stacji w Bolonji o mocy 50 Kw., rozgłośnia zaś w Bolzano powiększy swą moc z 1 do 10 Kw. Stacje te mają być uruchomione w dn. 28 października 1935 r.

Lecz najważniejszem zdarzeniem w r. 1935 będzie powołanie do życia nowych stacyj nadawczych w Rzymie, o mocy 120 Kw. każda, które zastąpią obecną stację nadawczą w Santa Palomba o mocy 50 Kw. Stacje te będą w możności nadawania równocześnie jednego i tego samego programu oraz różnych programów. Nowa antena, złożona z jednego izolowanego masztu od ziemi, wysokości 260 m., będzie samopromieniująca na podobieństwo anteny w Budapeszcie.

Jak już zaznaczyliśmy, w chwili obecnej łączna moc wszystkich rozgłośni wynosi 190 Kw., liczba zaś abonentów sięga 400.000. Po zainstalowaniu nowych rozgłośni i powiększeniu mocy rozgłośni istniejących ich moc łączna osiągnie 450 Kw. Dzięki udoskonaleniu rozgłośni będą mogły mieć zastosowanie odbiorniki najprostsze, po cenach zupełnie przystępnych, a nadto zostaną usunięte wpływy zaburzeń atmosferycznych.

Obok udoskonaleń technicznych jedną z największych trosk tow. „E.I.A.R." jest udoskonalenie programów radjowych i przystosowanie ich do wymagań lokalnych radjosłuchaczy.

RADJO NA USŁUGACH WSI.

Rozpowszechnianiem audycyj radjowych na wsi zajmuje się instytucja „Ente Radio Rurale", powołana

do życia dekretem z dn. 15 czerwca 1933 r. Jest to instytucja państwowa, rozwijająca działalność z ramienia Minist. Komunikacyj przy udziale Minist. Wychowania Narodowego i Minist. Rolnictwa i Lasów. Zadaniem jej jest nadawanie słuchowisk o charakterze wychowawczym do szkół elementarnych na wsi i wywieranie wpływu wychowawczego na ludność wiejską.

USTAWODAWSTWO RADJOWE.

Na mocy dekretu — ustawy z dn. 8 lutego 1923 r. Nr. 1067 eksploatacja połączeń radjotechnicznych stanowi w całem Królestwie oraz w kolonjach przywilej Państwa. Rząd jestt mocen udzielać jednostkom prywatnym oraz instytucjom prawa publicznego koncesji lub licencji na instalację i eksploatację usług w dziedzinie radjoelektrycznej.

Co się tyczy audycyj radjofonicznych, eksploatacja ich stanowi przedmiot koncesji, udzielonei na okres lat 25 tow. „E. I. A. R." (poczynając od r. 1927) Wykonywanie nadzoru nad urządzeniami radjotechnicznemi sprawuje Ministerstwo Komunikacyj (Dyrekcja Generalna Poczt i Telegrafów), które zawiera mowy z towarzystwami koncesjonowanemi, układy i konwencje międzynarodowe, dotyczące komunikacji radjowej itp.

Dekretem — ustawą z 17 listopada 1927 roku Nr. 2207 został utworzony „Naczelny Komitet Nadzorczy dla rozpowszechniania radja", którego zadaniem jest popieranie w jaknajwiększym zakresie radja wśród najszerszych kół społeczeństwa.

Ustawa z 14 czerwca 1928 r. zawiera przepisy, dotyczące prawa autorskiego w odniesieniu do radja, sporządzania spisu odbiorników radjowych, tworzenie komitetów lokalnych dla sprawowania kontroli nad funkcjonowaniem pod względem artystycznym i technicznym rozgłośni i t. p.

Co się tyczy, audycyj radjofonicznych, każdy posiadacz odbiornika radjowego, dla celów prywatnych winien uzyskać licencję roczną, której koszt wynosi 80 lirów. Z tego 5 lirów przeznaczone jest dla Minist. Korporacyj (korporacja widowiskowa), 3 liry dla Minist. Komunikacyj i 72 liry dla „Ente Italiano Audizioni Radiofoniche".

Lokale publiczne, posiadające odbiorniki radjowe, obowiązane są zawrzeć specjalną umowę z instytucją koncesjonowaną.

Eksport.

Nizmiernie szybki rozwój przemysłu radjofonicznego w Italji sprawił, iż nietylko zaspakaja on potrzeby wewnętrzne kraju, lecz również jest w możności część swej produkcji przeznaczyć na wywóz.

Wartość tego eksportu waha się obecnie od 2 do 3 milj. lirów rocznie. Z tego przypada:

25% na odbiorniki o ilości lamp, nie przewyższającej pięciu (łącznie z prostowniczą),

25% na inne odbiorniki,

15% na lampy radjowe (odbiorcze i prostownicze oraz prostowniki rtęciowe),

15% na części odbiorników, aparaturę dźwiękową do kina, części do aparatów telewizyjnych i t. p.,

15% na aparaty nadawcze,

5% na głośniki, magnetyczne, dynamiczne i elektrodynamiczne, oporniki, kondensatory elektrolityczne i t. p.

Głównemi rynkami zbytu są: Libja, Szwajcarja, różne kraje śródziemnomorskie, jak Tunis, Egipt, Turcja, Palestyna, Albanja i niektóre kraje zamorskie (Argentyna).

Organizacja syndykalna i korporacyjna.

W ramach organizacji Korporacyjnej Państwa przemysł radjofoniczny został uzależniony od „Narodowej Federacji Faszystowskiej Przemysłu Mechanicznego i Metalurgicznego" (Federazione Nazionale Fascista degli Industriali Meccanici e Metallurgici", (Medjolan, Toro Bonoparte 16), kt:ra ze swej strony stanowi część składową „Faszystowskiej Konfederacji Przemysłowców". W jej łonie w r. 1926 ukonstytuowała się „Grupa konstruktorów aparatów radjowych", obejmująca najważniejsze firmy radjowe. Konstruktorzy lamp radjowych są zgrupowani w „Federazione Nazionale Fascista degli Industriali produttori di oggetti artistici e di accessori dell'abbigliamento e dell'arredamento (Rzym, Piazza Grazioli 5). W związku z ustawą, powołującą do życia Korporacje, została utworzona Korporacja Metalowa i Mechaniczna, w której skład wchodzą przedstawiciele przemysłu radjofonicznego.

PRZEMYSŁ MEBLARSKI W ITALJI

(INDUSTRIA DEI MOBILI IN ITALIA).

Sztuka meblarska w Italji sięga b. odległych czasów, pozostając w związku z rzeźbiarstwem drzewnem z ostatnich stuleci wieków średnich i dziełami sztuki epoki Odrodzenia, których autorami byli najsłynniejsi artyści owych czasów.

Sztuka meblarska w Italji przez szereg stuleci była oparta wyłącznie na pracy rąk ludzkich i posiadała charakter wybitnie rzemieślniczy, odznaczając się jednocześnie wysokiemi zaletami artystycznemi.

Dopiero w drugiej połowie 19 stulecia sztuka meblarska zatraca charakter rzemieślniczy i nabiera charakteru produkcji przemysłowej. Przemiana ta została zapoczątkowana w Lombardji i w szczególności w Brianza. Podobnie, jak inne gałęzie przemysłu, przemysł meblarski został ześrodkowany w kilku okręgach, lecz nie zatracił łączności z rzemiosłem, dzięki czemu zdołał on rozwinąć się do poziomu produkcji wysokogatunkowej, która znajduje szeroki zbyt nietylko w kraju, lecz i zagranicą.

WYTWÓRCZOŚĆ.

Według danych „Narodowej Federacji Faszystowskiej Przemysłowców Drzewnych" Italja liczy obecnie 1100 fabryk mebli, zatrudniających 15 tys. robotników. Niezależnie od tych zakładów przemysłowych Italja liczy ok. 20 tys. warsztatów meblarskich, zatrudniających 25 tys. robotników. Rozmiary produkcji oraz jej wartość ustalić jest b. trudno. W sposób przybliżony wspomniana Federacja szacuje roczną jej wartość na 150 milj. lirów, z czego 5% przypada na eksport.

Przemysł meblarski w Italji można podzielić na cztery rodzaje wytwórczości: wytwórczość fabryczną, rękodzielniczą, drobny przemysł i chałupniczą.

1. Przemysł fabryczny.

Przemysł ten obejmuje zarówno wytwórczość mebli seryjnych, przeznaczonych dla hoteli, urzędów, biur i t. p., jak i wytwórczość mebli artystycznych, będących przedmiotem wywozu. W dziedzinie tej wytwórczości odróżniamy z jednej strony meble rzeźbione w klasycznych stylach italskich (w. XV, Odrodzenie), z drugiej — meble wytwarzane w obcych stylach, jak w stylu klasycznym francuskim (Ludwik XIV, XV i XVI, Empire) i angielski (Tudorów, Elżbiety, Jakóba I i II, królowej Anny). Meble w stylu italskim wytwarzane są w szczególności w Italji środkowej, głównie — w Toskanji, meble zaś w klasycznych stylach cudzoziemskich — w Brianza (Lombardja).

Należy zauważyć, iż w Italii istnieje szereg zakładów, wytwarzających meble lub ich części w stanie surowym, które następnie wykańczane są przez nabywców, w szczególności zaś przez importerów zagranicznych.

Wreszcie należy wspomnieć o zakładach, które wyspecjalizowały się w wytwarzaniu mebli i dekoracyj okrętowych. Przemysł ten w ostatnich czasach rozwinął się w Italji do b. znacznych rozmiarów.

Fabryczny przemysł meblarski szczególnie rozwinął się do b. znacznych rozmiarów w Brianza (Lombardji) i w okręgu Cascina, w prow. Pizy (Toskanja). Poza tem przemysł ten rozwinął się w różnych częściach prowincji Wenecji, Trentino, w Turynie, Bolonji, Rzymie, Neapolu, Palermo i in. miejscowościach.

2. Produkcja rzemieślnicza.

Jakkolwiek w drugiej połowie 19-go stulecia zapanowała w Italji produkcja przemysłowa, nie zdołała ona jednak wyprzeć całkowicie produkcji rzemieślniczej, produkcji indywidualnej.

Nadal wytwarzane są piękne meble stylowe systemem rzemieślniczem, dzięki czemu meble te cechują wysokie zalety artystyczne i prezycja w odtwarzaniu epok. Poza temi meblami systemem rzemieślniczym wytwarzane są również meble współczesne, odznaczające się dużym smakiem, wytwornością, oryginalnością koncepcji i wygodą.

3. Przemysł drobny.

Obejmuje on niewielkie warsztaty, zatrudniające od 5 do 30 robotników i wytwarzające meble na zamówienie oraz na sprzedaż. Meble te odznaczają się dużym smakiem artystycznym i znajdują w kraju chętnych nabywców.

4. Przemysł chałupniczy.

Praca, wykonywana systemem chałupniczym, podobnie, jak w innych krajach, polega w Italji na tem, iż na zlecenie większego przedsiębiorstwa poszczególni robotnicy przy pomocy członków rodziny lub kilku wyspecjalizowanych robotników wykonywują zamówienia u siebie w mieszkaniu poza zakładem fabrycznym. Jakkolwiek wykonawca korzysta ze swobody w wykonywaniu zamówienia, praca jego pozostaje pod kontrolą zleceniodawcy.

Ten system pracy szczególnie rozpowszechniony jest w Brianza i obejmuje następujące rodzaje warsztatów: a) zatrudniające większą ilość robotników, niekiedy od 15 do 20 i wytwarzające meble, stanowiące nowe kreacje w kunszcie meblarskim; b) wytwarzające tylko pewne komplety mebli, jak np. pokoje sypialne lub stołowe; c) wytwarzające poszczególne sztuki mebli (nprz. krzesła lub stoliki).

STREFY WYTWÓRCZOŚCI.

Meble produkowane są w Italji w następujących prowincjach:

Lombardja. — W prowincji tej najważniejszym ośrodkiem przemysłu meblarskiego jest **Brianza,** gdzie znajduje się największa ilość fabryk mebli, zatrudniająca największą ilość robotników. Jest to również największy ośrodek tego przemysłu ze względu na rozmiary produkcji i różnorodność wytworów. Tutaj przemysł nietylko wytwarza wyroby gotowe, lecz korzysta na miejscu z surowców. Stąd również najwięcej wywozi się wyrobów meblarskich i w szczególności krzeseł stylowych. Z ważniejszych miejscowości w Brianza, w których wytwarzane są meble, należy wymienić: **Cantu** (Como), słynące z mebli do pokoji jadalnych i sypialnych, **Lissone** (k. Medjolanu), dostarczające meble dla hoteli, instytucyj itp., **Meda** (k. Medjolanu), wytwarzające meble rzeźbione i krzesła stylowe, itp.

W Lombardji meble wytwarzane są nadto w Bergamo, Brescia, Mantova, Cremona, Varese i kilku innych.

Toskanja. — Najważniejszemi ośrodkami przemysłu meblarskiego w tej prowincji są: Cascina (k. Pisy), Florencja i miejscowości okoliczne, gdzie obok mebli współczesnych wytwarzane są piękne meble w. XV i epoki Odrodzenia.

Okręg Cascina obok Brianzy stanowi najważniejszy ośrodek przemysłu meblarskiego w Italji. Tutaj rozwinął się również eksport mebli, które na ten cel wytwarzane są nadto w Pistoji, Arezzo, Siennie i in. miejscowościach, głównie w stylach florenckim, toskańskim itp.

Piemont. — W Piemoncie najważniejszym ośrodkiem przemysłu meblarskiego jest Turyn, wytwarzający głównie meble luksusowe. Wspomnieć jednak należy o kilku innych miejscowościach, jak Alessandria, Nowara, Aosta, Ivrea itp. W tym okręgu wytwarzane są przeważnie meble w stylu „baroku piemonckiego", niezmiernie charakterystycznego, cieszące się dużym popytem zagranicą.

W Biella dość wydatnie rozwinięta jest produkcja krzeseł wyplatanych.

Ligurja. — Tutaj na wyróżnienie zasługuje wytwórczość umeblowania dla okrętów transoceanicznych (w prow. Genui) oraz krzeseł gładkich, giętych (w Chiavari).

Wenecja. — Meble weneckie słyną od wielu wieków, lecz i obecnie przemysł ten jest dość rozwinięty, głównie w Weronie, Vicenzo, Udine, Treviso, Rovigo itp. W ośrodkach tych obok warsztatów rzemieślniczych istnieją zakłady przemysłowe, w których wytwarzane są meble współczesne oraz stylowe, znajdujące zbyt zarówno w kraju, jak i zagranicą.

W Wenecji wytwarzane są meble rzeźbione, złocone i lakierowane, znane i cenione zagranicą.

W Cortina d'Ampezzo (Belluno) rozwinięta jest wytwórczość mebli inkrustowanych.

Emilja. — Znamienna dla tego ośrodka przemysłu meblarskiego jest produkcja mebli o charakterze regjonalnym (w Bolonji, Faenza itp.) Obok mebli stylowych, w dawnym stylu bolońskim, wytwarzane są tutaj również meble współczesne.

Italja środkowa i południowa. — W częściach Italji środkowej i południowej wytwórczość mebli znamionuje jej charakter lokalny. W niektórych jednak miejscowościach (w Rzymie, Perugji) wytwarzane są meble w dawnych stylach, przeznaczone głównie na eksport.

W Neapolu wytwarzane są meble okrętowe. W Orvieto i Perugji wytwarzane są przepiękne meble, inskrustowane kością słoniową i cyzelowane. W Górnem Latium (Fiuggi, Frosinone) produkowane są stoliki, pudełka itp. o charakterze lokalnym, niezmiernie ozdobne, szczególnie nadające się do umeblowania mieszkań na wsi.

Na **Sycylji,** głównie w Palermo i Katanji, szczególnie silnie rozwinięty jest przemysł mebli stylowych oraz okrętowych.

Sardynja. — Przemysł meblarski odznacza się tutaj głównie charakterem wybitnie regjonalnym.

INNE ARTYKUŁY.

Obok przemysłu meblarskiego w ścisłem znaczeniu tego słowa rozwinął się w Italji przemysł mebli wyplatanych i koszykarskich oraz wyrób krzeseł, ram i listew do ram. Wartość produkcji ram i listew wynosi rocznie ok. 5 milj. lir.

W pobliżu jezior Como i Lago Magiore b. rozpowszechniony jest wyrób przedmiotów z drzewa oliwkowego (szkatułki, bibeloty, figurki itp.).

W dolinach alpejskich oraz w Wenecji Trydenckiej b. rozwinięty jest przemysł ornamentacji inkrustowanej oraz przemysł dekoracyjny.

Wreszcie w wielu prowincjach italskich do b. znacznych rozmiarów rozwinęła się fabrykacja przedmiotów artystycznych z drzewa i dekorowanych ręcznie (tace, lichtarze, świeczniki, kuferki, stoliki itp.).

WYWÓZ.

Eksport zarówno mebli, jak i przedmiotów, mających związek z przemysłem meblarskim, jest bardzo znaczny.

W r. 1934 wywóz ten przedstawiał się następująco:

	Kwintale	Liry
Meble z drzewa		
a) nie wyściełane, gięte	601	365.671
b) nie wyściełane, drewniane	8.628	6.471.329
c) wyściełane, w stanie surowym	100	152.436
d) wyściełane innym sposobem		
gięte	51	36.636
drewniane	262	270.285
Części mebli drewnianych	42	29.207
Listwy drewniane do ram	3.486	1.664.216
Ramy dremniane	362	254.835
Meble trzcinowe, z łoziny i sitowia	152	227

Z powyższego wynika, iż najważniejszemi przedmiotami wywozu są meble niewyściełane drewniane oraz listwy drewniane do ram.

Wywóz mebli głównie kieruje się do Francji, St. Zjedn., Libji, Malty, Szwajcarji, Tunisu i W. Brytanji. Listwy do ram znajdują zbyt w Indjach Bryt., W. Brytanji, Egipcie, na Malcie, w Syrji i Palestynie.

ORGANIZACJA SYNDYKALNA I KORPORACYJNA.

W ramach ustroju syndykalnego i korporacyjnego przemysł meblarski w Italji zgrupowany jest w Faszystowskiej Federacji Narodowej Przemysłowców Drzewnych („Federazione Nazionale Fastista degli Industriali del Legno"), posiadającej siedzibę w Rzymie przy Corso Umberto I Nr. 287; rzemieślnicy zgrupowani są w „Faszystowskiej Federacji Narodowej Rzemieślników" (Federazione Nazionale Fascista degli Artigianato e le piccole Industrie"), mającej siedzibę w Rzymie, której organem technicznym jest „Ente Nazionale per l'Artigianato e le piccole Industrie" (Rzym, Piazza Venezia 11). Wyżej wymienione federacje wchodzą w skład Faszystowskiej Konfederacji Przemysłowców.

W związku z ustawą o korporacjach powołano do życia Korporację Drzewną („Corporazione del Legno"), która obejmuje przedstawicieli zainteresowanych przedstawicieli wytwórczości mebli i pokrewnych wyrobów z drzewa.

I. N. E.

NOTIZIARIO

Lo stato economico della Polonia

(Stan gospodarczy Polski)

SPECIFICA	1928	1933	1934	1934						1935		
	Media mensile			VII	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III
Produzione, migl. di tonn.												
Carbone	3,385	2,283	2,436	2 295	2,443	2,600	2,853	3,003	2,654	2 757	2 278	2,247
Nafta	62	46	44	45	46	46	46	44	45	43	40	43
Ferro greggio	57	26	32	36	38	28	33	31	29	35	30	32
Acciaio	120	70	71	78	77	63	76	73	64	89	70	80
Cemento	88	29	60	82	79	77	66	53	12	.	12	23
Energia elettrica in mil. di Kwh.	216	184	211	187	197	196	222	223	209	223	199	220
Indici dei prezzi all' ingrosso												
Generale	100	59	56	56	56	55	55	54	54	53	52	52
Prodotti industriali	100	61	59	59	59	58	58	57	57	57	57	57
Prodotti agricoli	100	52	47	48	48	47	46	45	44	43	42	42
Indici della produzione industriale												
Generale	100	56	63	60	64	65	69	75	64	57	59	.
Lavoro												
Operai occupati in migl.:												
nelle miniere	144	97	96	95	95	96	96	98	98	96	95	.
nelle fonderie	64	33	36	37	37	37	37	37	37	37	37	.
nelle industrie di lavorazione	564	340	382	388	397	404	446	417	35,1	340	353	.
Disoccupati registrati												
nell'industria	106	189	283	245	239	237	242	280	35,8	441	458	.
Intellettuali	12	50	46	41	41	42	42	43	43	45	45	.
Commercio estero, mil. di zl.												
Esportazione totale	209	80	81	82	75	84	91	88	82	78	69	75
Carbone	30	14	13	11	13	12	16	14	14	13	10	10
Importazione totale	280	69	67	69	67	63	71	68	66	62	64	70
Macchine ed apparecchi	35,5	5,0	4,7	4,4	7,0	4.8	5,6	5,4	5,6	5,6	5,3	5,1
Tessili greggi	46	15	17	13	12	13	15	17	15	14	15	15
Saldo	– 71	+ 11	+ 14	+ 13	+ 8	+ 21	+ 20	+ 20	+ 16	+ 16	+ 5	+ 5
Comunicazioni												
Ferrovie, carichi di merci (in migl. di tonn.)	5,223	3,636	.	3,951	4,486	4,458	5.692	5344	3 862	3,587	.	.
Traffico marittimo:												
Gdynia	163	569	691	685	781	707	735	786	698	697	609	806
Danzica	673	458	528	486	556	608	542	590	575	487	356	477
Credito												
Dollaro, (scarto dalla parità in %)	8,9	7,2	5,3	5,3	5,2	5,2	5,3	5,3	5,3	5,3	5,3	5,3
Azioni della Banca di Polonia	171,3	78,8	87,6	85,8	86,3	91,5	95,6	93,5	94,6	96,8	98,0	90,3
Circolazione bancaria (mil. di zł.)	1 437	1 344	1 312	1 268	1 324	1 355	1 399	1 324	1 365	1 313	1 320	1 329
Oro in Banca di Polonia (mil. di zł.)	582	483	490	492	493	495	497	499	503	505	506	507
Copertura statutaria	64,8	.	45,4	47,7	44,9	45,2	45,6	45,6	44,9	47,1	47,2	48,1
Valute e divise (mil. di zł.)	745	85	49	40	46	38	36	30	28	20	18	15
Cassa Postale di Risparmio												
Assegni, milioni di zł.	1,772	2,105	2,270	2 219	2,288	2,146	2,395	2,294	2 288	2 197	1 984	2 323
Tasso d'interesse: (in % %)												
Banca di Polonia	8,0	5,8	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
Banche private	.	9,4	9,0	8,9	8,9	8,9	8,8	8,8	8,9	8,9	8,9	.
Depositi bancari:												
a termine	.	341	341	343	341	341	343	352	353	372	351	.
a vista	.	570	610	463	481	475	490	485	501	492	499	.
Protesti cambiari in mil. di zl.	.	34	23	25	20	20	24	20	22	23	18	20
Fallimenti	.	26	22	25	14	15	21	24	29	8	13	.
Tesoro dello Stato:												
Uscite (in mil. di zl.)	237	184	.	171	173	174	179	191	187	187	195	204
Entrate " " " "	251	156	.	171	173	174	179	191	182	165	180	184

INDUSTRIA E COMMERCIO

L'ESPORTAZIONE DEL CARBON FOSSILE IN APRILE 1935.

(Wywóz węgla w lutym 1935 r.).

si presentava, secondo i dati provvisori, come appresso (in migliaia di tonnellate):

Paesi	Aprile 1932	Aprile 1933	Aprile 1934	Marzo 1935	Aprile 1935	Aumento (+) o diminuzione (—) di fronte a gennaio 1934
Mercati dell'Europa Centrale . . .	181	56	73	75	64	— 11
Austria	125	56	49	53	44	— 9
Ungheria	1	—	—	1	—	1
Cecoslovacchia	54	—	24	21	20	— 1
Germania	1	—	—	—	—	—
Mercati scandinavi	378	288	259	267	252	— 15
Svezia	192	151	198	162	180	+ 18
Norvegia	87	75	23	40	34	— 6
Danimarca	77	44	27	65	19	— 46
Islanda	—	1	5	—	4	+ 4
Finlandia	22	17	6	—	15	+ 15
Mercati baltici	33	9	—	—	6	+ 6
Lettonia	27	8	—	—	6	+ 6
Lituania	4	1	—	—	—	—
Memel	2	—	—	—	—	—
Mercati dell'Europa Occidentale . .	108	112	229	134	98	— 36
Francia	65	59	76	84	81	— 3
Belgio	15	7	71	25	11	— 14
Olanda	14	8	24	18	2	— 16
Irlanda	—	29	51	—	—	— —
Svizzera	14	9	7	7	4	— 3
Mercati dell'Europa Meridionale .	88	66	160	224	157	— 67
Italia	85	60	143	211	146	— 65
Jugoslavia	1	—	5	9	1	— 8
Rumenia	2	1	8	—	—	—
Grecia	—	5	4	—	8	+ 8
Portogallo	—	—	—	—	2	+ 2
Malta	—	—	—	4	—	— 4
Mercati extra-europei	11	7	17	32	28	— 4
Algeri	6	6	15	9	3	— 6
Egitto	—	1	—	5	6	+ 1
Altre regioni dell'Africa	—	—	2	3	—	— 3
Estremo Oriente	—	—	—	—	7	— 7
Carbone per navi	28	28	30	49	36	— 13
Totale per l'estero	827	566	768	781	641	— 140
La Citta libera di Danzica	14	17	15	22	16	— 6
Totale	841	583	783	803	657	— 146
Scarico nei porti di Gdynia . . .	322	296	466	515	431	— 84
Danzica	284	185	240	180	165	— 15
Totale	616	481	706	695	596	— 99

L'esportazione del carbon fossile in aprile — in relazione con il minor numero delle giornate lavorative (25 contro 26) di fronte a marzo, diminuì di 146 mila t. (18.18%) e segnò 657 mila t., risultando di 26 mila t. in meno (16.09%) dell'esportazione nel mese analogo dell'anno scorso. Dal principio dell'anno, cioè nel periodo: gennaio — aprile 1935 sono state esportate 2902 mila t. contro 3252 mila t. del periodo corrispondente dell'anno decorso e quindi di 12.06% di meno. La diminuzione dell'esportazione in aprile concerneva ambedue le regioni esportanti: dalla regione della Slesia furono esportate 563 mila t. e quindi 141 mila t. in meno, mentre dalla regione di Dąbrowa 94 mila t.,. vale a dire 5 mila t. di meno di fronte a marzo. L'esportazione dalla regione di Cracovia non superò 0,5 mila tonn.

Dalla quantità totale furono esportate verso i mercati dell'Europa Centrale 64 mila t., vale a dire 11 mila t. di meno; diminuirono principalmente le spedizioni verso l'Austria.

L'esportazione verso i mercati scandinavi segnò 252 mila t. contro 267 mila t. in marzo, cioè 15 mila t. di meno e la diminuzione dell'esportazione riguardava principalmente la Danimarca.

Le spedizioni verso i mercati baltici, ammontanti a 6 mila t. si sono limitate nel mese in esame alla Lettonia.

L'esportazione verso i mercati dell'Europa Occidentale diminuì di 36 mila t., segnando 98 mila t. La diminuzione dell'esportazione comprendeva tutti i paesi di questo gruppo di mercati.

L'esportazione verso i mercati dell'Europa meridionala la diminuì di 67 mila t. e segnò 157 mila t. e la diminuzione dell'esportazione riguardava principalmente l'Italia, ciò che resta in nesso con il decreto sul commercio estero del 19.II 1935.

L'esportazione verso la Città libera di Danzica, come pure lo smercio di carbone per navi si delineò nel mese in esame in modo sfavorevole.

La partecipazione dei singoli mercati di sbocco nella totale esportazione di carbon fossile in aprile di fronte a marzo è illustrato dal seguente specchietto (in %%):

	Marzo	Aprile
Mercati dell'Europa Centrale	9.94	9.74
Mercati scandinavi	33.35	38.36
Mercati baltici	—	0.91
Mercati dell'Europa Occidentale . . .	16.69	14.92
Mercati dell'Europa Meridionale . . .	27.90	23.90
Mercati extra-europei	3.98	4.26
Carbone per navi	6.10	5.48
La Città libera di Danzica	2.74	2.43

La media esportazione giornaliera del carbon fossile all'estero segnò in aprile — con 25 giornate lavorative — circa 26 mila t. e quindi diminuì di fronte a marzo di circa 5 mila t. Questa esportazione segnava dalla regione slesiana circa 22 mila t., e da quella di Dąbrowa circa 4 mila t.

Il trasbordo di carbone nei porti di Gdynia e di Danzica in aprile di fronte a marzo diminuì di 99 mila t., segnando 596 mila t. e il trasbordo a Gdynia diminuì di 84 mila t., segnando 431 mila t., mentre quello di Danzica diminuì di 15 mila t., segnando 165 mila t.

L'ECONOMIA POLACCA AL I TRIMESTRE 1935.

(Sytuacja gospodarcza Polski w I-ym kwartale 1935).

L'Istituto delle Ricerche per il movimento generale degli Affari di Varsavia pubblica la sua analisi trimestrale della situazione economica della Polonia. Da questo esame si constata che la ripresa degli affari, come nella più parte dei Paesi, può avere oggi per scopo principale il mercato interno, non gli scambi commerciali internazionali che restano stagnanti. Per il mercato interno polacco, nel primo trimestre di quest'anno si riscontra un sensibile aumento degli investimenti, di cui l'indice è passato a 44,1 contro 41,2 durante il trimestre precedente. Si rileva che l'aumento si traduce non soltanto nell'animazione di costruzioni edili ma pure di investimenti industriali...

L'indice della produzione è flesso a 62,3 contro 65.3; questa base però costitutisce un fenomeno stagionale abituale; nel mese di marzo si elevava già a 64,7.

LA SITUAZIONE A LODZ.

(Sytuacja gospodarcza w Łodzi).

Si annuncia che con l'approssimarsi della stagione d'estate, si fa sentire a Lodz, una certa animazione sul mercato dei filati di cotone. Però i consumatori non comperano che esattamente la quantità che è loro necessaria per assicurare il lavoro dei loro ateliers. Dopo il ribasso riscontrato sul mercato cotoniero, non c'è nessun industriale che si azzardi a fare delle riserve. I prezzi sono rimasti fermi. In seguito alla firma del trattato di Commercio polacco - britannico, si è in attesa di vedere comparire sul mercato di Lodz i filati di cotone inglese, perchè come si sa, la Gran Bretagna si è assicurata importanti facilitazioni per l'importazione di questi prodotti.

L'INDUSTRIA PETROLIERA POLACCA NEL MESE DI MARZO.

(Przemysł naftowy Polski w m. marcu).

L'estrazione di nafta si è elevata nel mese di marzo a 43.220 tonn. contro 39,530 tonn. del mese precedente. La produzione delle raffinerie si è mantenuta però ad un livello quasi invariato, cifrandosi a 38,140 tonn. contro 38.640 tonn. del febbraio. Le vendite dei derivati sono un po diminuite, toccando i 21,510 tonn. sul mercato interno (contro 23,040 tonn. in febbraio) e 11,870 t. per l'esportazione (contro 12,270).

PRODUZIONE DI ZINCO E PIOMBO IN POLONIA.

(Wytwórczość cynku i ołowiu w Polsce).

La produzione di zinco in Polonia è aumentata nel mese di marzo, raggiungendo 6.755 tonn. contro 6.088 tonn. del mese precedente. La produzione totale di zinco si è elevata ugualmente a 1.141 tonn. contro 684 tonn. del mese di febbraio, mentre la produzione di piombo è diminuita a 1.396 tonn. contro 1.421 tonn. del mese precedente.

GIACIMENTI DI MANGANESE IN POLONIA.

(Złoża manganu w Polsce).

Le ricerche geologiche perseguite nella parte sud-est della Polonia confermano l'esistenza di giacimenti di manganese. I risultati degli ultimi esperimenti indicherebbero la presenza di giacimenti sfruttabili lungo le rive del Czeremosz.

GDYNIA E IL COMMERCIO ESTERO POLACCO.

(Gdynia i handel zagran. Polski).

La parte del traffico del porto di Gdynia nell'insieme delle esportazioni e delle importazioni polacche aumenta sistematicamente di anno in anno. Nel 1934, le importazioni totali della Polonia si sono cifrate a 2.555.329 tonn., per un valore di 798,8 milioni di zloti, di cui 30,4% in tonnellaggio e 48,2% in valore sono entrati in Polonia attraverso Gdynia. Nei confronti dell'anno precedente, la parte di Gdynia nelle importazioni è diminuita del 5,5% del tonnellaggio, aumentando nello stesso tempo il valore di 18,6%. Per quello che concerne le esportazioni che hanno raggiunto l'anno scorso 14,558,500 tonn. per 975,3 milioni di zloti, la parte di Gdynia si è stabilita a 40,9% in tonnellaggio e 27,6% in valore. In rapporto all'anno precedente Gdynia ha aumentato di 2,5% del tonnellaggio e 2,7% del valore.

IL COMMERCIO ESTERO DELLA POLONIA NEL MESE DI MARZO.

(Handel zagr. Polski w marcu r. b.).

Il mese di marzo ha segnato una sensibile animazione degli scambi commerciali con l'estero. Il valore globale delle importazioni è aumentato, in effetto, in rapporto al mese precedente di 5,9 milioni di zloti, raggiungendo i 69,7 milioni di zloti. Le esportazioni sono aumentate di 6,5 milioni passando a 75,0 milioni di zloti. Il saldo della bilancia commerciale, eccedente per la Polonia si stabilisce a 5,9 milioni di zloti; mentre che per il primo trimestre la Polonia registra un attivo di 26,2 milioni di zloti.

RIORGANIZZAZIONE DEL COMMERCIO DI FRUTTI.

(Reorganizacja handlu owocami).

L'Unione degli Importatori e degli Esportatori di Frutti, che raggruppa tutti i commercianti e i rappresentan-

ti dell'industria di trasformazione di frutti è stata ultimamentemente riorganizzata per assicurare un migliore funzionamento. L'Unione riorganizzata si propone attualmente di stabilire una politica di acquisti tenendo conto, all'infuori degli interessi dei suoi membri, l'interesse del Paese, sotto la forma di possibilità d'acquisti compensati per l'esportazione di prodotti polacchi.

L'ESPORTAZIONE DI PRODOTTI CHIMICI.

(Wywóz artykułów chemicznych).

Il valore delle esportazioni di prodotti dell'industria chimica polacca è stato l'anno scorso di 44,8 milioni di zloti, ciò che rappresenta in rapporto all'anno precedente, un aumento di 300 mila zloti circa. Bisogna rilevare che le esportazioni di prodotti chimici costituiscono già il 4.5% del totale delle esportazioni polacche..

LA DISOCCUPAZIONE IN POLONIA.

(Bezrobocie w Polsce).

Il numero dei disoccupati in Polonia si stabiliva nel mese di marzo a 508.027 individui.

ESPORTAZIONI DI CEREALI.

(Wywóz artykułów zbożowych).

Le esportazioni di segala dalla Polonia hanno marcato nel mese di marzo un importante aumento, passando a 72.198 tonn. contro 17.601 tonn. del mese precedente. Le esportazioni di orzo sono diminuite a 14.704 tonn. contro 36.893 tonn. del febbraio. Il frumento presenta queste variazioni: in marzo 3.390 tonn., in febbraio 610 tonn., l'avena 6.906 in febbraio.

LE ESPORTAZIONI CHE SONO AUMENTATE IN POLONIA.

(Wywóz z Polski).

L'esportazione polacca nei primi due mesi del 1935 è stata di 146,8 milioni di zloti, ciò che rappresenta una diminuzione di 3 milioni di zloti rispetto lo stesso periodo dell'anno scorso. Ad ogni modo si constata che alcuni articoli d'esportazione hanno marcato un sensibile aumento. Fra i tanti si possono enumerare il segala, l'orzo, l'avena, la farina di frumento, la carne fresca e congelata, il formaggio, il benzolo, il petrolio, i filati di cotone, il lino, il filo di ferro, il filo d'acciaio e lo zinco.

GLI SCAMBI COMMERCIALI FRANCO-POLACCHI.

(Handel polsko-francuski).

Seguendo le statistiche polacche, gli scambi con la Francia nell'esercizio 1934, si sono presentati come segue:

Importazioni dalla Francia: 420.787 q. per 46.083.703 zloti.

Esportazioni in Francia: 10.842.180 q. per 40.709.225 zloti.

Il saldo degli scambi si presenta passivo per la Polonia.

PROVVEDIMENTI DOGANALI

MODIFICA TARIFFA DOGANALE D'IMPORTAZIONE.

(Zmiana stawek celnych).

Con decreto del 13 corr. mese pubblicato ed entrato in vigore il 14 successivo, i dazi doganali gravanti l'importazione in Polonia dei prodotti seguenti sono stati fissati nella misura indicata a fianco di ciascuno di essi:

N. di tariffa	Denominazione della merce	Dazio zloty
60 4) Nota 3	Aranci amari, cosidetti „grapefruit“ importati attraverso i porti del territorio polacco . . 100 kg.	65 —
60 5) Nota 4	Limoni importati attraverso i porti del territorio polacco . 100 kg.	30 —
61 Nota 1	Datteri, anche secchi, in imballaggi di oltre 4 kg., attraverso i porti del territorio polacco . 100 kg.	125 —
206	Burro di cacao . . . 100 kg.	75 —

LIMITAZIONI ALL'IMPORTAZIONE.

(Ograniczenia przywozowe).

Con decreto del 13 aprile pubblicato il 14 successivo, è stato stabilito che le seguenti merci potranno essere importate solo con speciale permesso:

N. di tariffa	Denominazione della merce
60 2) e Note 1 a) e 1 b)	Banane.
60 4) e Nota 3	Aranci amari, cosidetti „grapefruits“.
60 5) e Nota 4	Limoni.
82 1)	Zafferano.
83 3)	Cardamoni.
320 ex 3)	Ferrocianuri: di sodio, potassio, calcio, calcio-potassio.
342 1)	Acetone.

Tale decreto è entrato in vigore il 14 del mese aprile esso non viene però applicato per le merci spedite per l'importazione diretta nel territorio doganale polacco, comprese le zone doganali franche, al più tardi il giorno 13 marzo, nonchè per quelle merci che in tale giorno si trovavano nel territorio doganale polacco qualora vengano denunciate per il definitivo sdoganamento entro 30 giorni dalla sua entrata in vigore.

LEGISLAZIONE COMMERCIALE

IL REGIME DEL COMMERCIO AMBULANTE.

(Ustawodawstwo o handlu domokrążnym w Polsce).

Il commercio ambulante in Polonia viene disciplinato dalle norme, contenute nel Codice di Commercio (Giornale delle Leggi della Rep. Polacca No. 57, pos. 57 pos. 502 del 1934), nella disciplina industriale con le modificazioni apportate (Giornale delle Leggi No. 53 del 1927, pos. 468,29 del 1932, pos. 293 e 25 del 1933, pos. 209 e 40 del 1934, pos. 350) nonchè nella Legge sulle imposte industriali (testo Unico, Giornale delle Leggi No. 76 del 1934, pos.. 716)..

Sotto il nome di commercio ambulante la legge comprende l'esercizio professionale senza domicilio, a) della vendita di merci, b) della compera con lo scopo di rivendita delle merci da altre persone e non da commercianti, oppure negli altri luoghi e non quelli destinati alla vendita della merce. La Legge commerciale dà in modo più dettagliato la definizione del commercio ambulante, sotto cui nome essa comprende un tale commercio ambulante che, 1) non possiede una sede industriale fissa, 2) è esercitato indipendentemente e personalmente dal commerciante, 3) si limita ad una vendita minuta esclusivamente a consumatori, 4) il commercio viene fatto a) con la merce custodita in casse, bauli, valigie, ceste o da qualunque consimile imballaggio, portato a mano da un luogo all'altro dal venditore ambulante, b) oppure viene esercitato con mezzi di trasporto a trazione animale o da carri, da barche ed altro.

Chiunque desideri esercitare professionalmente il commercio ambulante, è obbligato di ottenere il permesso dall'autorità industriale di I istanza relativa al di lui domicilio (Podestà).

Certi articoli non possono essere venduti e comprati dai venditori ambulanti e sono i seguenti:

1) bevande alcooliche
2) pietre preziose, platino, oro, argento e oggetti finiti di questi metalli
3) carte da giuoco
4) titoli e biglietti di lotteria
5) materiali e oggetti esplodenti e pirotecnici
6) liquidi infiammabili
7) ogni genere di armi e munizioni, nonchè oggetti di equipaggiamento militare
8) medicinali e veleni

Non possono pure essere trafficati in via ambulante: vestiti, calzature, biancheria, cuscini, roba da letto e particolarmente piume per letti e capelli umani. — Per quanto il commerciante che esercita il commercio ambulante adoperi per questo scopo un carretto, una cesta, un banco, ecc. deve munirli di un cartellino specificante il suo nome, cognome e domicilio.

La licenza per esercitare il commercio ambulante non può essere concessa alle persone afflitte da malattie contagiose, ai vigilati speciali dalla polizia, nonchè ai mendicanti, girovaghi e alcoolizzati.

All'esercizio del commercio ambulante sono pure esclusi gli stranieri essendo tale disposizione un'esecuzione della regola stabilita dall'art. 4 della legge industriale, in cui si dice che nell'esercitare un'industria, uno straniero è soggetto alle stesse leggi, eguali per i sudditi polacchi, come nel suo Paese natio, il cittadino polacco a sua volta ha lo stesso reciproco diritto.

Le autorità amministrative possono rifiutare la licenza per il commercio ambulante alle persone che hanno compiuto 21 anni e che non possiedono nel Paese un domicilio fisso, che sono state condannate per i reati commessi contro lo Stato e per altri e non siano trascorsi i 3 anni dalla ultima condanna scontata, nonchè le persone che sono state ripetutamente condannate durante i due ultimi anni precedenti il giorno della presentazione della domanda della licenza, per non essersi conformate alle norme che regolano l'esercizio del commercio ambulante.

Non si esige la licenza per il commercio ambulante dalle persone che personalmente o a mezzo delle persone di casa vendono a modo ambulante i prodotti greggi di propria azienda agricola, forestale, fruttifera, di proprio allevamento di pollame, ecc., nonchè quelle che nella periferia di 15 km. dal loro domicilio vendono in modo ambulante articoli, appartenenti agli oggetti di scambio del piccolo mercato. Non si esige pure la licenza dalle persone che esercitano il commercio ambulante unicamente alle Fiere. Queste persone sono però obbligate di denunciare alle autorità industriali il loro domicilio all'inizio di tale commercio.

La licenza per il commercio ambulante viene rilasciata per l'anno solare e per il territorio di una data voievodia. La legge lascia alla libera decizione dell'autorita industriale della voievodia di prendere in considerazione la domanda sulla validità della licenza anche per altri terreni, qualora l'interessato desiderasse allargare il suo commercio fuori della giurisdizione della sua voievodia. Nei singoli luoghi le autorità industriali della voievodia su proposta del consiglio rurale oppure del consiglio comunale possono ordinare restrizioni relative all'esercizio del commercio ambulante e ciò per impedire un'affluenza eccessiva di commercianti ambulanti forestieri, cosa che spesso si riscontra nelle grandi città, nonchè durante la stagione di cura, la stagione estiva, nelle stazioni termali e altri posti di villeggiatura.

COMUNICAZIONI

ROMA — VARSAVIA IN UN SOL GIORNO.

(Rzym — Warszawa w ciągu jednego dnia).

In seguito agli accordi intercorsi fra le società aeree di navigazione interessate durante la stagione estiva sarà realizzata la comunicazione aerea tra Roma e Varsavia, via Berlino, in un sol giorno. Le partenze avranno luogo alle ore 7,20 da Roma tutti i giorni, compresi i festivi, con arrivo a Monaco alle 12.05 ed a Berlino alle 14.25; venti minuti dopo il velivolo decollerà per arrivare a Poznań alle 16,20, ed a Varsavia alle 17.50.

Le comunicazioni nel senso inverso saranno garantite via Vienna con le partenze da Varsavia alle ore 8 di mattina e l'arrivo a Roma alle 18.15.

LE 47 LINEE DI NAVIGAZIONE REGOLARE DI GDYNIA.

(Linje żeglugowe w Gdyni).

Sono state messe recentemente in servizio due linee regolari di navigazione di cui una lega Gdynia con i porti spagnoli e l'altra ai porti inglesi. Di questa maniera, il numero delle linee regolari partenti da Gdynia si stabilisce attualmente a 47 di cui 38 assicurano le comunicazioni con i porti d'Europa e 9 linee con i porti d'America, dell'Africa, dell'Australia e dell'Estremo Oriente.

IL PORTO DI GDYNIA NEL MESE DI MARZO.

(Ruch w porcie gdyńskim w marcu r. b.)

Il traffico mercantile del porto di Gdynia ha raggiunto nel marzo scorso la cifra record di 714,431 tonn., aumentando di 228.756 tonn, nei confronti del mese precedente e di 128.630 tonn. nei riguardi del mese di marzo 1934.

LA NUOVA FLOTTA DELLA COMPAGNIA POLACCO - BRITANNICA DI NAVIGAZIONE.

(Nowe jednostki okrętowe).

La Compagnia di navigazione Polacco - Britannica, realizzando il suo programma del rinnovamento e modernizzazione della flotta, procede attualmente alla vendita di due dei suoi piroscafi „Warszawa" e „Premier", che saranno rimpiazzati prossimamente da due nuovi piroscafi, ordinati ai Cantieri inglesi.

CREDITO E FINANZE

LA SITUAZIONE DELLA BANCA DI POLONIA.

(Stan rachunków Banku Polskiego).

La situazione della Banca di Polonia al 20 aprile, per la riserva aurea era di 508,1 milioni di zloti, cioè 0,4 milioni di più che alla fine della decade precedente. La riserva di monete e divise straniere è egualmente aumentata di 4 milioni, passando a 18,9 milioni di zloti.

I crediti consentiti dalla Banca sono diminuiti di 12,6 milioni, portandosi a 680,4 milioni di zloti.

Gli impegni a vista della Banca sono aumentati di 43,9 milioni passando a 244,1 milioni di zloti, mentre la circolazione dei biglietti è diminuita di 29,2 milioni, scendendo a 913,6 milioni di zloti.

La copertura oro della circolazione e degli impegni a vista si è stabilita a 48.04%, sorpassando di 18 punti il minimo richiesto dagli statuti.

IL CAPITALE STRANIERO NELLE BANCHE POLACCHE.

(Kapitały zagraniczne w bankach polskich).

Gl'impegni e gli averi delle banche polacche sono aumentati nel corso del 1934 di 11,8 milioni di zloti, portandosi a 259,4 milioni contro 247,6 milioni di zloti alla fine del 1933. Gli averi stranieri delle banche polacche sono diminuiti, nello spesso tempo, di 7,1 milioni stabilendosi a 87,1 milioni contro 94,2 milioni del 1933.

FUSIONE DI BANCHE POLACCHE.

(Fuzja banków polskich).

L'assemblea generale della Banca di Commercio di Varsavia ha approvato la fusione di questa società con la Banca Anglo-Polacca. In rapporto con questa fusione, la Banca di Commercio ha ridotto il capitale da 30 milioni a 15 milioni di zloti, riportandolo in seguito di una nuova emissione di 10 milioni, a 25 milioni di zloti. Su questa nuova emissione, 2,5 milioni sono offerti agli azionisti della Banca Anglo-Polacca e il resto agli azionisti della Banca di Commercio.

LA CIRCOLAZIONE MONETARIA POLACCA ALLA FINE DEL I TRIMESTRE.

(Obieg pieniężny w Polsce w końcu 1-go kwart.).

La circolazione fiduciaria totale in Polonia alla fine del I trimestre di quest'anno era di 1.328,6 milioni zloti, di cui 945,5 milioni di banconote della Banca di Polonia, 295,2 milioni di pezzi d'argento e 88,9 milioni di moneta divisionaria. In rapporto alla fine del trimestre precedente (31 dicembre 1934) la circolazione è diminuità di 36,7 milioni di zloti.

IL RISPARMIO IN POLONIA.

(Oszczędności w Polsce).

I depositi di risparmio della Cassa Postale di Risparmio si presentavano alla fine del I trimestre con un aumento di 38,4 milioni di zloti, raggiungendo i 662,7 milioni di zloti.

LA SVALUTAZIONE DEL FIORINO DANZICHESE.

(Dewaluacja guldena gdańskiego).

Il Senato nazista di Danzica ha approvato la svalutazione del gulden danzichese a 57,63 della sua parità aurea. Il suo nuovo corso si stabilisce a 100 fiorini per 100 zloti; su questa base sono state già trattate le transazioni a Varsavia.

IL DEBITO OLANDESE REGOLATO DALLA POLONIA

(Uregulowanie długu holenderskiego przez Polskę).

Il governo polacco ha versato al governo olandese la somma di 933.135 fiorini, rappresentante l'ultima rata del debito polacco verso i Paesi Bassi a titolo di forniture di vestiario, effettuate durante e dopo la guerra.

VARIE

LA POPOLAZIONE DELLA POLONIA SORPASSA I 33 MILIONI.

(Ludność w Polsce).

Dai dati dell'Ufficio Centrale di Statistica, l'aumento naturale della popolazione della Polonia è stata l'anno scorso di 401.931 individui contro 402.465 dell'anno precedente, ciò che da il 12.10 per 1000 abitanti. In questa maniera la popolazione polacca ha sorpassato nel 1934 i 33 milioni di abitanti, stabilendosi al 1 gennaio 1935 a 33,2 milioni di abitanti.

I LAVORI STRADALI PER L'ESERCIZIO 1935/36.

(Roboty drogowe w budżecie na r. 1935/36).

Il programma dei lavori del Fondo del Lavoro per l'esercizio in corso prevede una spese di 30 milioni per diversi lavori stradali, comprendendo anche la costruzione di nuove strade come pure il miglioramento di quelle esistenti. I lavori progettati permetteranno d'impiegare sino a 40 mila disoccupati.

IMPORTANTI LAVORI IDROTECNICI.

(Doniosłe roboty hydrotechniczne).

In Polonia dopo le disastrose inondazioni dello scorso anno, si è pensato definitivamente di mettersi all'opera per la regolazione dei corsi d'acqua polacchi. Il bilancio del Fondo di Lavoro prevede per quest'anno la somma di 11,9 milioni di zloti per tali opere idrotecniche, che permetteranno d'impiegare circa 20 mila disoccupati.

KRONIKA

PRZEMYSŁ I HANDEL

SYTUACJA GOSPODARCZA ITALJI.

(Lo stato economico d'Italia).

W dodatku do „Gazzetta Ufficiale" Nr. 94 z dn. 22. kwietnia r. b. zamieszczono dane statystyczne, dotyczące życia gospodarczego Italji, z których na powtórzenie zasługują liczby następujące:

Rolnictwo.

Produkcja oliwy w r. 1934 wyniosła 13.383.170 q., czyli o 1.645.840 q, więcej, niż w r. 1933. Oleju oliwkowego wyprodukowano w r. 1934 — 2.332.370 hl., czyli o 571.370 hl. więcej, niż w r. 1933. Produkcja karczoch, kopru i seler w r. 1934 wyniosła 592.040 q, wykazując zmniejszenie w porównaniu z r. 1933 o 11.190 q. Kapusty w r. 1934 wytworzono 3.048.320 z (w r. 1933 — 2.910.450) i kalafiorów — 1.720.760 q (w r. 1933 — 1.783.920).

Stan zatrudnienia.

Liczba robotników, zatrudnionych na robotach publicznych przez państwo, instytucje półpaństwowe oraz gminy wyniosła w marcu r. b. 223.065, zaś w lutym — 214.137 (w lutym r. 1934 — 244.093).

Robotników, zatrudnionych w końcu r. b. w 6501 zakładach prezmysłowych, liczono 765.731, czyli o 16.236 robotników więcej, niż w m. lutym (w lutym r. 1934 — 665.685).

Liczba bezrobotnych w dn. 31 marca r. b. wyniosła 853.189, czyli o 102.344 mniej, niż w lutym r. b. i o 203.635 mniej, niż w marcu r. 1934..

Wytwórczość przemysłowa.

Wskaźnik ogólny produkcji przemysłowej przy podstawie 1928 = 100 wyniósł w m. lutym r. b. — 97.1, zaś w lutym 1934, 33, 32, 31 i 30 wyniósł — 77,8, 74,5, 77,2;88.8 i 107.8. Wskaźnik zatem produkcji przemysłowej kształtuje się w r. b. pomyślniej, niż w latach 1931 — 1934.

Żelaza walcowanego wytworzono w m.. lutym r. b. — 138.862 ton i w styczniu — 123.739 (w lutym r. 1934 — 115.553 tonn).

Rudy żelaznej wydobyto w pierwszych trzech miesiącach r. b. — 128.673 tonn, czyli o 4.882 t. więcej, niż w tym samym okresie r. ub. Stali w pierwszym kwartale r. b. wyprodukowano 475.771 t., czyli o 31.968 t. więcej, niż w r. ub.

Energji elektrycznej w pierwszych trzech miesiącach r. b. wyprodukowano 1.906.529 tys. kwh., zaś w r. ub. — 1.793.621 tys. kwh.

W niżej zamieszczonem zestawieniu podajemy dane, dotyczące produkcji innych artykułów przemysłowych w 1-ym kwartale r. b. w porównaniu z r. ub.:

	1935	1934	Różnica %
	w tys. kwintali		
Żelazo	74.2	62.4	+ 18,9
Ołów	105.2	102.3	+ 2,8
Cynk	65.2	60.6	+ 7,6
Aluminjum	12.2	20.3	— 39.9
Rtęć	2.2	1.0	+ 120,0
Antymon	0.5	0 3	+ 66,7
Ropa	40.7	57.3	— 29,0
Benzyna	165.9	334.4	— 50,4
Nafta rafinowana	108.6	104.2	+ 4,2
Olej gazowy	78.8	65.7	+ 19,0
Oleje świetlne	48.6	56.8	— 14,4
Odpadki naftowe	66.7	261.1	— 73,7
Parafina	1.6	1.5	+ 6,7
Smoła naftowa	53.7	42.2	+ 27,3
Koks naftowy	34.7	96.8	— 64,2
Siarka	652.3	773.2	— 19,1

Wytwórczość niektórych artykułów przemysłowych w pierwszych dwuch mies. r. b.:

	1935	1934	Różnica %
	w tys. kwintali		
Cement	4.179.3	3.898.3	+ 7,2
Superfosfaty	1.751.9	1.940 3	— 9,7
Kwas siarkowy	2.096.3	2.107.9	— 0,6
Jedwab natur.	6.6	2.1	+ 214,3
Jedwab sztuczny	94.8	66.6	+ 38,2
Papier i tektura	743.3	651.9	+ 14,0
Siarczan miedzi	325.6	294.7	+ 10,5

Z powyższych zestawień wynika, iż w r. b. poważniejszemu zmniejszeniu uległa jedynie produkcja niektórych artykułów naftowych (benzyna, odpadki, koks naftowy i t. p.). a nadto produkcja aluminjum. Wytwórczość innych artykułów przeważnie uległa wzrostowi i w kilku wypadkach utrzymała się na poziomie r. ub.

Komunikacja lądowa i morska.

W 1-szym kwartale r. b. towarów drogą lądową i morską dla celów prywatnych przewieziono 7.970.173 tonn, zaś w r. ub. 8.130.349. Zmniejszenie jest zatem nieznaczne...

Pasażeżrów w pierwszych dwuch miesiącach przewieziono kolejami 10.407.893, zaś w r. ub. 10.462.906.

W pierwszym kwartale r. b. załadowano w portach italskich towarów w ilości 9.320.887 ton., czyli o 646.224 t. więcej, niż w r. ub.

Kredyt.

W pocztowych kasach oszczędności oraz innych kasach suma wkładów w końcu r. 1933 wyniosła 38.932 milj. lirów, zaś w końcu r. 1934 — 39.186 milj. lirów, czyli o 254 milj. lirów więcej.

Handel zagraniczny.

W pierwszym kwartale r. b. import wyniósł 1915 milj. lirów, wywóz zaś — 1162 milj. lirów. Nadwyżka przywozu wyniosła zatem 753 milj. lirów. W tym samym okresie czasu r. 1934 przywóz wyniósł 2007 milj. lirów, wywóz — 1.273 milj. lirów i nadwyżka przywozu — 734 milj. lirów. Widzimy zatem, iż saldo ujemne bilansu handlowego zwiększyło się o 19 milj. lirów, co tłomaczy się głównie dalszym spadkiem wywozu italskiego.

Upadłości i protesty wekslowe.

W pierwszym kwartale r. b. ogłoszono 3415 upadłości, zaś w r. ub. — 3735. Spadek zatem wynosi 8.6%. W tymże okresie zaprotestowano 205.206 weksli na sumę 157.7 milj. lirów, zaś w r. ub. — 197.511 weksli na sumę 175.5 milj. lirów. Wzrost zatem wartości wynosi 10.1%.

Ruch budowlany.

W pierwszych dwuch miesiącach w 17 ważniejszych miastach Italji przedłożono do zatwierdzenia 10.184 projektów domów mieszkalnych z 38501 izbami, zaś w r. 1934 — 3841 projektów z 13998 izbami. Wzrost zatem jest b.. znaczny, gdyż przekracza 50% i wskazuje na ogromne ożywienie się w ruchu budowlanym Italji.

REGLAMENTACJA PRZYWOZU W ITALJI OD 1 KWIETNIA 1935 R.

(Regime dell'importazione delle merci dall'stero a datare dal 1 aprile 1935).

Reglamentacja obrotu towarowego w Italji została z dn. 1 kwietnia r. b. uregulowana w sposób następujący:

w Gazzetta Ufficiale ogłoszony został dekret ministerjalny z dn. 30 marca 1935 r., który ustala listę towarów zakazanych do przywozu i procentowych ograniczeń kontyngentów. Lista A zawiera zestawienie towarów, objętych zakazami przywozu. W stosunku do listy obowiązującej na mocy dekretu z dn. 14 listopada 1934 r. i zarządzeń uzupełniających, nowa lista została dość znacznie zredukowana (50 pozycyj taryfy celnej italskiej). Tabele B i C ustalają wysokość kontyngentów importowych z zakresu wszystkich grup taryfy celnej italskiej. W stosunku do dekretu ministr. z dn. 16.II.35 lista tych artykułów została rozszerzona przy równoczesnem zwiększeniu stawek procentowych dla niektórych towarów.

Towary z tej listy, — pochodzące z krajów, które nie mają z Italją specjalnych umów, regulujących wymianę towarową na podstawie ustalenia wzajemnych kontyngentów, — mogą być dopuszczone do importu w okresie od 1 kwietnia do 30 czerwca r. b. na zasadzie kwitów celnych z okresu od 1 kwietnia do 30 czerwca 1934 r. w wysokości procentowej, ustalonej w liście.

Należy zaznaczyć, że dotychczas Italja uregulowała w sposób prowizoryczny swą wymianę towarową z Albanją, Austrją, Francją, Wielką Brytanją, Holandją, Szwajcarją i Węgrami. Do przywozu z tych krajów normy procentowe, wyżej wspomniane, nie stosują się, jak również do krajów, które zawarły umowy clearingowe, mianowicie Bułgarji, Czechosłowacji, Niemiec, Jugosławji, Rumunji, Turcji i Urugwaju.

Pozatem wydano specjalne zarządzenia, dotyczące niektórych towarów, jak pszenica, rudy ołowiane oraz ołów we wlewkach i odpadkach, bawełna surowa i jej odpadki, nieobjętych stawkami procentowych kontyngentów; towary te mogą być importowane tylko na podstawie specjalnych zezwoleń, wydanych przez Min. Skarbu. To samo odnosi się do importu wełny i jej odpadków, nasion oleistych, kawy i miedzi we wlewkach i złomach, w stosunku do których obowiązują nadal pozwolenia, wprowadzone dekretem król. z 14.IV 1934 r. w zależności od obrotów handlowych z państwami, z których artykuły te pochodzą.

Na okres trzymiesięczny od 1 kwietnia do 30 czerwca b. r. podwyższone zostały kontyngenty importowe na niektóre surowce.

Surowce te, poniżej wymienione, dopuszczone będą do importu w ramach kontyngentów procentowych w stosunku do importu, dokonanego w czasie od 1 kwietnia do 30 czerwca 1934 roku, na podstawie przedkładanych przez importerów kwitów celnych z tego okresu.

Nazwa towaru	poz. tar. celn.	kontyng. %
Oleje	126	50
Olej palmowy	135	50
Tłuszcze niewym. zwierz.	137 a 2	50
Juta surowa	144 a	50
Włókna rośl. surowa	147 a	50
Szczecina surowa	214 a	50
„ czyszcz.	215 b	60
Miner. mangan i żelazo-mangan.	274	70
Łom żeliwny	279	60
Surówka zwykła	280 a	50
Stopy surowe (chrom. żel. krzem. mang.)	281 b,c,d,f,j,	50
Nikiel i stopy	376 a	50
Cyna i stopy	383 a	60
Szlaka cynkowa	386 b	50
Fosfaty naturalne	565	50
Mika surowa	593	50
Grafit	601	70
Korale surowe	636 a	60
Perł. macica	637 a	60
Kości surowe	639 a	60
Odpadki celulozy	642 I a	35
Terpentyna	645	60
Parafina stała	650	40
Inne gumy	654 b	50
Kalafonja	655 a	50
Żywice i inne niewym.	655 b 2	50
Gumożywice	656 b I	56
Guma elastycz. sur.	826 a	50
Gąbki zwykłe sur.	935 a I	70
Żołądki solone	938 b	50
Szmaty	951	40

Odnośnie bawełny, celulozy, rud żelaza i ołowiu, łomu żelaznego oraz stalowego, kontyngenty procentowe zostaną ustalone w najbliższym czasie.

Wymienione kontyngenty nie odnoszą się do towarów, pochodzących z krajów, z któremi zawarto układy, oraz importowanych do Italji w ramach kompensacji prywatnej przy równoczesnym eksporcie produktów italskich.

Ministerstwo Finansów wydało zarządzenie, że z dniem 1 maja b. r. mogą urzędy celne dopuszczać towary do przywozu w granicach ustalonych kontyngentów na podstawie kwitów celnych z odpowiedniego czasu roku ub., nawet w tym wypadku, gdy kwity dawne opiewają na innego odbiorcę towaru, niż obecny. Ponadto mogą urzędy celne dopuszczać broszury propagandowe i druki, przesyłane przez firmy i przedsiębiorstwa transportowe zagraniczne do swych reprezentantów, względnie biur podróży i związków turystycznych w Italji bez względu na istniejące ograniczenia, pod warunkiem jednakowoż, że w związku z temi przesyłkami nie będą zgłaszane żądania o zezwolenie na wypłaty zagraniczne.

IMPORT PSZENICY DO ITALJI..

(Le importazioni di grano in Italia).

W pierwszych czterech miesiącach r. b. przywieziono do Italji 1.690.693 q pszenicy, z czego 151.225 q dla celów spożywczych i 1.539.468 q z odprawą warunkową.

USTAWODAWSTWO CELNE.

NOWE PRZEPISY CELNE.

(Modificazioni al trattamento doganale di alcuni prodotti).

„Gazzetta Ufficiale“ ogłasza ustawę z dn. 17.I.35, dotyczącą podwyżki kontyngentu rocznego na zwyczajne nieobrobione drzewo, służące do produkcji mechanicznej i chemicznej celulozy.. Na podstawie tej ustawy dopuszczono 1,2 milj. metr. drzewa do przywozu do Italji bez cła.

Przywóz bydła z Węgier, Jugosławji, Rumunji, Bułgarji i Austrji jest dozwolony w dalszym ciągu na warunkach, które obowiązywały przed 19.II.35, a to w myśl odnośnych umów z temi krajami, obejmujących ulgi w ramach przyznanych kontyngentów. Co się tyczy krajów, z któremi podobnej umowy nie zawierano, pozostaje w mocy przydział 15%.

W Gazzetta Ufficiale z 12 marca b. r. ukazał się dekret król. z dn. 28 lutego b. r., który stwierdzając „pilną i bezwzględną konieczność rozwoju i ulepszenia krajowej produkcji lnianej“ podwyższa roczny bezcłowy kontyngent nasion lnu, przeznaczonych na zasiew, z 1000 do 3000 kwintali.

Dekret powyższy wszedł w życie z dniem ogłoszenia.

W Gazzetta Ufficiale z 26 marca b. r. ukazał się dekret król. z daty 28 lutego b.r., wprowadzający zmiany taryfy celnej w poz. 139 wosk, niewymieniony: b) 1) w stanie surowym — 55 lir.; 2) bielony lub czyszczony — 75 lirów od 1 q.;

w poz. 643 oleje mineralne, surowe b) 1) oleje białe i do transform. — 70 lir.; 2) inne 25 lirów od 1 q.

Olej wazelinowy biały dla łuszczarni ryżu oraz oleje mineralne smarowe, inne, przeznaczone do wyrobu białych olejów i dla transformatorów, są zwolnione od cła na warunkach, które będą ustalone przez Ministra Skarbu.

Podatek od sprzedaży olejów mineralnych wynosi: lir. 75 od 1 q., olejów miner. białych i dla transformatorów (poz. 643b, 1); Nr. 35 od 1 q. olejów mineralnych smarowych, innych (poz. 643b) 2), lir. 22 od 1 q. oleju wazelinowego białego lub łuszczarni ryżu. Oleje smarowe inne, przeznaczone /do wyrobu olejów mineralnych białych i dla transformatorów dopuszczone są do importu i zwolnione od podatku obrotowego na tych samych warunkach, jakie ustalone są dla zwolnienia od cła.

Utrzymany jest w mocy podatek 15% ad valorem (w/g dekretu z 24.IX.31 Nr. 1137) od wosku niewymienionego z poz. 139b) taryfy celnej.

Natomiast oleje mineralne smarowe, przeznaczone dla jakichkolwiek celów, w/g poz. 643b) taryfy, zwolnione są od podatku „ad valorem" na mocy dekretu z 3.II.34 Nr. 88.

Do poz. 298d taryfy celnej dodaje się następującą uwagę: „Na podstawie warunków i przepisów, które będą wydane przez Ministra Skarbu, korzystają z traktowania odnoszącego się do łomów żelaznych i stalowych niżej wymienione materjały żelazne i stalowe — o ile przeznaczone do wyrobu nakryć stołowych — a więc: odcinki nowe blach żelaznych użytych do wyrobu kotłów, wagonów lub kadłubów okrętowych, wysortowane kadzie i ich ułamki, rygle drugiej jakości, ułamki blach okrągłe, owalne lub kwadratowe i odpadki, pochodzące z nieudanego walcowania blachy".

Dekret wszedł w życie z dn. 26 marca 1935 r.

KOMUNIKACJE

POROZUMIENIE CZTERECH TOWARZYSTW OKRĘTOWYCH DLA RUCHU PORTY ITALJA—GDYNIA.

(Intesa fra le quattro Società di Navigazione).

Według informacyj z Genui (Fairplay) italskie towarzystwo S. A. N. I. S. (Italo - Somala), które od kilku miesięcy uruchomiło regularną komunikację na linji Genua—porty Sycylji — Gdynia — Stockholm, doszło do pełnego porozumienia z trzema innemi towarzystwami (Lauritzen — Kopenhaga, Svenska Lloyd — Göteborg i Det Forenede — Kopenhaga), które już przedtem utrzymywały regularną żeglugę na linji Sycylja — Gdynia i inne porty bałtyckie.

Nowy układ przewiduje minimalne stawki, wyłącza wzajemną konkurencję i ustanawia dwutygodniowe odjazdy dla każdej z 4 powyższych linij. Wynika stąd, że Gdynia otrzymuje na stałe 2 połączenia w tygodniu z portami Sycylji i oprócz tego raz na dwa tygodnie połączenie z Genuą, gdyż linja S. A. N. I. S. rozpoczyna się,jak według dotychczasowego rozkładu, w Genui.

RUCH OSOBOWY W PORCIE GENUI.

(Il movimento dei passaggeri del porto di Genova).

W r. 1934 w porcie genueńskim przyjechało 70.758 pasażerów, wyjechało zaś — 72.812, z czego 42.946 uczestniczyło w okrężnych wycieczkach turystycznych.

Pod względem ogólnego ruchu pasażerskiego Genua pozostaje w tyle za Tryjestem i Neapolem, przoduje jednak pod względem liczby osób, udających się przez ten port do krajów zaoceanicznych. Tak więc przez Genuę udało się do St. Zjedn. A. P. 17.983 osób, zaś do Ameryki Poł. — 20.903.

NOWY PORT LOTNICZY NA LIDO POD WENECJĄ.

(Il grande aeroporto al Lido di Venezia).

Niebawem nastąpi inauguracja nowego portu lotniczego na Lido pod Wenecją. Nowy ten port będzie stanowił bazę dla połączeń komunikacyjnych Europy z Azją, Afryką i Dalekim Wschodem.

ELEKTRYFIKACJA KOLEJI ŻELAZNYCH W ITALJI.

(Elettrificazione delle ferrovie italiane).

W r. 1934 sieć linij elektrycznych wzrosła w Italji do 2182 klm. Jednocześnie liczba parowozów zmniejszyła się z 6941 do 4930..

KREDYT I FINANSE.

UBEZPIECZENIA KREDYTÓW, UDZIELANYCH ZAGRANICY.

(Assicurazione dei crediti all'estero).

W „Gazzetta Ufficiale" z 20 marca b. r. ukazał się dekret król. z daty 17 stycznia 1935 r., na podstawie którego Szef Rządu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagr., Skarbu i Korporacyj może ze względu na interes państwa upoważnić Narod. Instytut Asekuracyjny do przejmowania gwarancji za kredyty, udzielane państwom obcym przez firmy i towarzystwa italskie tak bezpośrednio, jak i pośrednio, a więc w formie towarów lub instalacyj, czy też budowy zakładów przemysłowych zagranicą, jak również gwarancji za towary, wyprodukowane i dostarczone państwom obcym przez te zakłady, pod warunkiem jednak, że prowadzone są one przez towarzystwa italskie.

Sprawdzianem interesu państwowego jest ustalenie następujących właściwości:

1) czy instalacje i urządzenia wykonywane są pod kierownictwem personelu italskiego przy zatrudnieniu w znacznej mierze personelu pomocniczego również narodowości italskiej oraz użyciu maszyn i materjałów produkcji italskiej.

2) czy prowadzenie zakładów spoczywa od dłuższego czasu w rękach towarzystw italskich.

Maksimum gwarancji, jakie państwo może udzielić, wynosi 75% kwoty danego kredytu.. Dekret wszedł w życie z dniem ogłoszenia, t. j. 20.III.35 r.

STOPA PROCENTOWA W BANCA D'ITALIA.

(Il tasso di sconto della Banca d'Italia).

Banca d'Italia, bank emisyjny Italji, obniżył stopę procentową z 3½ do 3 od sta.

DYWIDENDA WIELKICH PRZEDSIĘBIORSTW PRZEMYSŁOWYCH W ITALJI.

(I dividendi delle grandi compagnie industriali in Italia).

Dywidenda, płacona przez firmę Fiat, wyniosła w roku 1934 — 5%. Firma „Edison" płaciła za każdą akcję lir. 48, czyli o 3 liry więcej, niż w r. ub.

TARGI, WYSTAWY I KONGRESY.

PAWILON POLSKI NA XVI TARGACH W MEDJOLANIE.

(Il Padiglione polacco alla Fiera di Milano).

W dniu 12 kwietnia nastąpiło uroczyste otwarcie XVI Międzynarodowych Targów w Medjolanie.

Pawilon polski, zorganizowany przez Stowarzyszenie Kupców Polskich, zgromadził wystawców polskich, rekrutujących się z firm, które na zasadzie wstępnych badań zorjentowały się co do możliwości wejścia na ten rynek. Pełna lista wystawców przedstawiała się jak następuje:

Państwowy Monopol Tytoniowy ze specjalnie skonstruowanem stoiskiem, w którym odbywa się sprzedaż detaliczna; grupa węglowa firm: Skarboferm, Progress i Robur; konserwy mięsne i z drobiu — firmy Bacon Export Gniezno

i Bydgoszcz, i Poldrób — Warszawa; tkaniny — firm Plutzar i Brüll, Mikuszowice; firma „Nowości praktyczne“ — W-wa wystawia patentowany przyrząd do włóczki p. n. „Paź“, wreszcie „„Suchowola“ wystawia różne gatunki wódek. Pozatem specjalne miejsce zajmowało w pawilonie stoisko propagandy turystyki do Polski, zorganizowane przez Wydział Turystyki Ministerstwa Komunikacji.

TURYSTYKA.

ZNACZENIE TYRYSTYKI W ITALJI.

(Il valore del turismo italiano).

Świetnie zorganizowany ruch turystyczny w Italji oraz ułatwienia, jakie od wielu lat czynione są turystom zagranicznym, sprawiły, iż ruch turystyczny w Italji stale się wzmaga, w ogromnej mierze przyczyniając się do korzystnego kształtowania się bilansu płatniczego Italji.

Według danych statystycznych, zamieszczonych w publikacjach Ligi Narodów, wydatki, poczynione przez turystów obcych w Italji, wyniosły: w r. 1923 — 2.286 milj. lirów, w r. 1925 (Anno Santo) — 3.595 milj. lir., w r. 1932 — 1.003 milj. lir i w r. 1933 — 1.302 milj lir.

Liczba cudzoziemców, którzy w odwiedzili Italję w latach 1931 — 1933, wyniosła: w r. 1931 — 2.186.305 osób, w r. 1932 — 1.904.570 i w r. 1933 — 2.528.308 osób. Jakkolwiek więc wydatki cudzoziemców w Italji w związku z kryzysem się zmniejszyły, lecz liczba ich stale wzrasta.

KONKURS NA NAJLEPSZY ARTYKUŁ O ITALJI.

(Concorso per il migliore articolo sull'Italia).

Italski podsekretarz stanu do spraw prasowo-propagandowych hr. Ciani ogłosił konkurs na najlepszy artykuł z zakresu propagandy ruchu tyrystycznego w Italji. Artykuł, składający się z 1500 do 5000 słów może być zredagowany w językach francuskim, angielskim, niemieckim lub hiszpańskim i winien być ogłoszony przez autora między 1 a 31 grudnia b. r. w jednym z dzienników lub czasopism zagranicznych. Uczestnicy konkursu winni nadesłać do podsekretarjatu stanu dla spraw prasowo - propagandowych, Generalna dyrekcja Turystyki w Rzymie, w ciągu stycznia 1936 r. 10 egzemplarzy pisma, w którem artykuł się ukazał. Nagrody wynoszą: I — 10.000 lirów,, II — 5.000 lirów, III — 3.000 lirów i IV — 2.000 lirów.

ZAWODY LOTNICZE W ITALJI..

(Raduno del Littorio).

Aero-Klub Italji organizuje w roku bieżącym, między 24 i 30 sierpnia, międzynarodowe zawody samolotów turystycznych, mających zastąpić „Lot Okrężny dokoła Italji“, nieurządzany od r. 1931.

Nowe zawody, nazwane „RADUNO DEL LITTORIO“ różnią sie od poprzednich międzynarodowych zawodów w Italji celem, jakiemu służą. Kiedy „Lot Okrężny dokoła Italji“ posiadał charakter zwykłego wyścigu, nowe zawody „Raduno“ mają być wyposażone w cechy czysto tyrystyczne przez dopuszczenie do udziału w nich zwykłych samolotów turystycznych. Ponieważ kłopoty, związane z prawdziwemi zawodami, nie będą miały miejsca, uczestnikom będzie dana możność skorzystania z przyjemnego przelotu ponad najpiękniejszemi prowincjami Italji i zatrzymania się w miejscowościach, słynnych ze swego znaczenia historycznego i artystycznego.

Specjalną jednak atrakcją zawodów „Raduno“ jest jaknajwiększa gościnność, z której daje możność korzystania „Aero-Klub“ italski, ofiarując na swój koszt pobyt i utrzymanie uczestnikom w najlepszych hotelach i restauracjach od 25 sierpnia wieczorem do 31 sierpnia rano. Pozatem w czasie pobytu w Rzymie oraz we wszystkich miastach, w których zatrzymają się zawodnicy, będą urządzane specjalne uroczystości. Poza puharami i przedmiotami artystycznemi, przeznaczonemi dla zwycięzców, każdy z uczestników otrzyma artystyczny upominek. .

KRONIKA KORPORACYJNA.

LICZBA CZŁONKÓW W ORGANIZACJACH KORPORACYJNYCH.

(I quadri delle organizzazioni corporative).

Według najnowszych danych liczba członków, należących do Konfederacyj, na 31.XII.1934 r. wynosiła 6.228.725 osób. Z tego 1.530.716 przypadało na pracodawców i 4.698.019 na pracowników.

W poszczególnych Konfederacjach zapisanych było:

Pracodawcy	
Konfed. faszyst. przemysłowców	419.066
Konfed. faszyst. rolników	712.697
Konfed. faszyst. kupców	390.684
Konfed. faszyst. kredytu i ubezpieczeń	8.269

Pracownicy	
Konfed. faszyst. pracown. przemysł.	2.086.951
Konfed. faszyst. pracown. rolnych	2 023.750
Konfed. faszyst. pracown. handlowych	431 63g
Konfed. faszyst. pracown. bankowych, ubezp. i t. p.	37.823
Konfed. faszyst. zawodów wolnych i artystów	117.862

RÓŻNE

„ŚWIĘTO PRACY“ W RZYMIE. W ROCZNICĘ ZAŁOŻENIA WIECZNEGO MIASTA.

(La festa del lavoro a Roma nell'anniversario della fondaziont di Roma).

W dniu 28 kwietnia r.b. obchodzono w Italji tradycyjną rocznicę założenia Rzymu łącznie ze świętem pracy. W głównych miastach wszystkich prowincyj italskich przedstawiciele władz rozdali zgórą 50.000 świadectw emerytalnych robotnikom i pracownikom, którzy bądź przekroczyli 65 rok życia, bądź też stali się inwalidami. Ponadto rozdano 12.000 świadectw renty dodatkowej dla robotników, obarczonych licznemi rodzinami. Wszystkie świadectwa emerytalne opiewają na sumę około 50 miljonów lirów. Niezależnie od wyżej omówionych świadectw rozdano 2.300 emerytur marynarzom, ubezpieczonym w odrębnej ubezpieczalni morskiej. Zgodnie z tradycją inaugurowano również nowe roboty publiczne oraz udekorowano szereg obywateli odznaczeniami i orderami za działalność na polu rolnictwa, literatury, sztuki i pracy fizycznej.

Szczególnie uroczyście obchodzono święto pracy w Rzymie. Mussolini osobiście wręczył 1.100 świadectw emerytalnych robotnikom oraz udekorował szereg zasłużonych obywateli. Miasto zostało ozdobione flagami, a od wczesnego rana maszerowały po ulicach Rzymu oddziały faszystowskie, zdążające na Pl. Wenecki, gdzie odbył się przy dźwiękach dzwonów Kapitolu obchód rocznicy założenia Rzymu.

Z robót publicznych, które zostały zainaugurowane, wymienić należy przedewszystkiem odrestaurowanie resztek świątyni Wenery. Świątynia ta, zbudowana przez cesarza Adrjana pomiędzy Colosseum a Forum Romanum, została obecnie częściowo odbudowana i otoczona parkiem. Wieczorem miasto zostało rzęsiście iluminowane.

GUIDONIA, NOWE MIASTO LOTNIKÓW ITALSKICH.

(Guidonia, città degli aviatori italiani).

Z telegramów wiemy o uroczystem poświęceniu nowego miasta italskiego, stolicy lotnictwa, zbudowanego o 25 klm. od Rzymu, na miejscu, gdzie, w r. 1928 zginął podczas próbnych lotów na samolocie nowego typu generał lotnictwa Alessandro Guidoni. Miasto ma być nazwane „Guidonia" od tego nazwiska.

Nowe miasto składa się z 4-ch dzielnic. Pierwsza z nich, mieszkalna, liczy kilkaset domków i will, przeznaczonych dla oficerów lotników, oraz personelu służbowego. Jak wszystkie nowe budynki w Italji, utrzymano je w stylu bardzo nowoczesnym, w którym architekci italscy potrafią bardzo szczęśliwie łączyć piękno i harmonję z prostotą i wdziękiem. Druga dzielnica to siedziba naczelnego kierownictwa studjum przy ministerstwie lotnictwa, a więc pracownie, laboratorja, baseny i kanały doświadczalne. Wszystkie urządzenia i przyrządy, o jakich może marzyć konstruktor i wynalazca na polu lotnictwa, są tu zgromadzone. Sześć ogromnych galeryj powietrznych, w których za pomocą elektrycznych wentylatorów można wytwarzać sztuczny wiatr od łagodnego zefirka aż do gwałtownego huraganu, służy do badań nad oporem powietrza, formą skrzydeł i t. p. Basen wodny do pokrewnych badań mierzy 500 mtr. długości i jest największym tego rodzaju urządzeniem z gdziekolwiek istniejących.

W tej samej dzielnicy znajdują się również latoratorja optyczne i chemiczne; o tych ostatnich mówi się mało, lecz wiadomo, że stanowią one ważny ośrodek studjów nad wojną lotniczo - gazawą. Najnowsza gałęź aeronauki, lotnictwo i żegluga stratosferyczna, ma tu specjalny swój oddział..

Wojsko powietrzne myśli na serjo o przeniesieniu się na wysokość ponad 10 kilometrów, bo przecież działa przeciwlotnicze zaczynają swemi pociskami sięgać do tej wysokości; trzeba więc wznieść się wyżej, aby móc bezpiecznie dolecieć do upatrzonego punktu i spaść niespodzianie na upragnioną zdobycz.

Warsztaty, w których buduje się nowe próbne aparaty według wskazówek, opracowanych w laboratorjach, stanowią trzecią część miasta, a w czwartej znajdują się pola lotnicze, na których te nowe konstrukcje są poddawane praktycznym próbom „oblatywania". W Guidonii skoncentrowano więc wszystkie zakłady i urządzenia, niezbędne do doskonalenia broni powietrznej, na której nowoczesna Italja tak wiele pokłada nadziei i w której rozbudowie tak wielkie już poczyniła postępy.

Nowe centrum studjów „Guidonia", jedyne bodaj na świecie tak co do rozmiarów, jak i wyposażenia naukowego i technicznego, daje konstruktorom i wynalazcom znakomitą podstawę do pracy.

KOSZTY UTRZYMANIA W ITALJI.

(Il costo della vita in Italia).

Koszty utrzymania przy podstawie 1927 = 100 wyniosły w Italji w r. 1933 — 74.71, w r. 1934 — 69.80 i w lutym r. b. — 66.42...

Z powyższego wynika, iż koszty utrzymania w Italji wykazują stałą tendencję zniżkową.

WYDATKI NA ROBOTY PUBLICZNE W ITALJI.

(Spese pr opere pubbliche in Italia).

Według najnowszych danych Ministerstwa Robót Publicznych wydatki na roboty publiczne w roku budżetowym 1934/35 w pierwszych 8 miesiącach wyniosły 1214 miljonów lirów, a w jednym miesiącu lutym wyniosły 108 miljonów.

W m. lutym zatrudnionych było na robotach publicznych 155.650 robotników, dni przepracowanych — 3.735.601.

WIELKI SEZON W ABACJI.

(La grande stagione di Abbazia).

Abacja radosna i promienna miejscowość kąpielowa na Adrjatyku znajduje się w fazie wytężonych przygotowań do otwarcia swego wielkiego wykwintnego sezonu. Po świetnym sukcesie odniesionym w czasie Świąt Wielkanocnych, kiedy tysiące cudzoziemców: austrjaków, węgrów, czechów i t. d. odwiedziło zielone wybrzeże Adrjatyku, należy się spodziewać, że w okresie od czerwca do września Abacja będzie miała jak co roku zapełnione wszystkie swoje wille i hotele. Zarząd kąpieliska zajął się urządzeniem interesującego i bogatego programu uroczystości.

Wszystkie większe hotele organizują „święta nocy", dając tym sposobem gościom nietylko wszelkie wygody, lecz i przyjemne rozrywki. Na stałe zaangażowana orkiestra wykonywać będzie interesujące programy muzyczne w parku Agiolina, podczas gdy w Teatrze pod gołem niebem urządzane będą koncerty z udziałem najlepszych śpiewaków italskich.

Kronika kulturalna — Rassegna culturale

LA COSTITUZIONE A POZNAŃ DEL COMITATO „POLONIA - ITALIA".

(Inauguracja Komitetu Polonia - Italia w Poznaniu).

Con la partecipazione del Voivoda Paruszewski, del presidente della città Wienckowski, del comandante il Corpo d'Armata Knoll e di numerosissime altre personalità, nonchè delle rappresentanze di molti enti culturali, politici ed economici, è stato costituito il nuovo Comitato locale Polonia-Italia. La cerimonia ha dato luogo a una vibrante, significativa manifestazione di amicizia italo-polacca. L'avv. Kolszewski ha pronunciato un discorso nel quale ha esaltato la tradizionale collaborazione tra i due popoli ed ha celebrato la ricorrenza del Natale di Roma, ricordando che dall'Urbe e nell'Urbe partono e si accentuano gli elementi più significativi e vigorosi della civiltà europea. Il giornalista dott. Roberto Suster ha dato quindi lettura di un messaggio inviato per l'occasione dall'Ambasciatore Bastianini ed ha parlato brevemente per porre in rilievo il valore morale e pratico che i comitati Polonia-Italia assumono nella fase attuale delle relazioni tra i due popoli, chiamati a svolgere un'azione, sostanziata da identici sentimenti. Alla fine della riunione, il Voivoda Paruszewski ha chiesto di essere iscritto per primo nella nuova istituzione, sottolineando così il consenso con il quale essa veniva accolta in Polonia. La stampa, dando notizia della manifestazione, rileva l'incessante intensificarsi delle manifestazioni italo-polacche, che assumono sempre più un carattere organico e consono alle tradizioni.

IL COMITATO POLONIA - ITALIA A LODZ.

(Komitet „Polonia - Italia" w Łodzi).

Seguendo l'esempio di Varsavia, anche Lodz ha voluto costituire il Comitato Polonia—Italia, il quale si ripromette di svolgere analogo programma di quello fissato da Varsavia. Alla seduta costitutiva hanno presenziato numerosi studenti ex legionari, artisti, giornalisti. La stampa di Lodz saluta con espressioni cordiali l'avvenuta costituzione del nuovo Comitato.

LE INIZIATIVE CULTURALI ITALO-POLACCHE.

(Prasa polska o nowych poczynaniach na polu rozwoju stosunków kulturalnych polsko-italskich).

La stampa polacca commenta con viva soddisfazione il moltiplicarsi delle iniziative culturali italo-polacche, utilissime per la maggiore reciproca conoscenza fra i due Paesi. Si apprende con piacere di iniziative progettate dalla nuova Associazione Italo-Polacca „Francesco Nullo" a Venezia e dal Gruppo degli Amici della Polonia a Napoli che sarà inaugurato con una cerimonia patriottica intonata alla fraternità tradizionale tra i due popoli. Si rilevano i giudizi della stampa italiana sulla interessante raccolta di incisioni di artiste polacche ordinata con particolare cura ed amore dall'ing. Samuele Tyszkiewicz nelle belle sale del Lyceum Femminile di Firenze. La raccolta costituisce una testimonianza del rigoglioso sviluppo dell'arte di incidere su legno e su metallo. I giornali ricordano che l'ordinatore della mostra ha saputo fare un vero gioiello tipografico del catalogo composto e stampato a torchio da lui stesso. L'ing. Tyszkiewicz è altamente benemerito per la sua costante opera di riavvicinamento culturale italo-polacco, ma è altresi un artista stampatore, nella cui piccola officina fondata a Firenze nascono veri capolavori d'arte tipografica stampati con l'aiuto della gentile consorte.

UNA BORSA DI STUDIO DEL „POPOLO D'ITALIA" PER GLI STUDENTI DI VARSAVIA CHE STUDIANO L'ITALIANO.

(Stypendjum italskie dla studenta — Polaka).

Per iniziativa del Comitato „Polonia-Italia", è stata istituita una borsa di studio offerta, per volontà del Duce, dal Popolo d'Italia, da assegnarsi al migliore allievo delle scuole medie di Varsavia, che abbia frequentato i corsi di lingua italiana.

La notizia, ritrasmessa da tutte le stazioni della Radio polacca, e riprodotta da tutti i giornali ha suscitato vivissimo consenso negli ambienti studenteschi.

UNA ESPOSIZIONE D'ARTE GRAFICA ITALIANA A POZNAŃ.

(Wystawa grafiki italskiej w Poznaniu).

Sotto il patronato del R. Ambasciatore a Varsavia e per interessamento della Sezione locale fascista, è stata inaugurata nelle sale degli Amici delle Belle Arti a Poznań una Esposizione di Arte Grafica Italiana. Il Presidente della Associazione, lo scultore Władysław Marcinkowski ha esposto un suo lavoro raffigurante il Duce. Al buon esito della Mostra ha voluto partecipare il Maestro Nowowiejski, autore di un poema sinfonico „Beatrice", di ispirazione dantesca, eseguito per la prima volta a Poznań.

VIVO SUCCESSO A VARSAVIA DEL FILM „MUSSOLINI PARLA".

(Pokaz filmu p. n. „Mussolini przemawia" w Warszawie).

Per iniziativa del Comitato „Polonia - Italia" è stato proiettato nel massimo cinematografo cittadino, dinanzi ad una folla di tremila persone, il film „Mussolini parla", che ha ottenuto un vivissimo successo provocando frequenti acclamazioni al Duce ed all'Esercito italiano.

UN CAPOLAVORO DELLA PITTURA POLACCA RESTAURATO CON L'AUSILIO DEI RAGGI X.

(Arcydzieło malarstwa polskiego, odrestaurowane za pomocą promieni X).

Nell'officina di restauri del Museo Nazionale di Varsavia si sta restaurando uno dei più preziosi cimeli dell'arte pittorica di Polonia. Si tratta dell'immagine della famosa Madonna di Lubran, dipinta nella prima metà del XVI secolo, e ripetutamente ritoccata durante i secoli successivi. Mediante i raggi X sono stati perfettamente identificati gli strati originali e quelli dovuti agli incauti restauri posteriori. Le prime prove per togliere la superficie restaurata hanno dato i risultati positivi e la pittura è apparsa nella sorprendente freschezza dei colori confermando la fama goduta di essere uno dei rari capolavori della pittura religiosa polacca del XVI secolo.

LA REPUBBLICA DI GENOVA E LA POLONIA.

(Rzeczpospolita Genueńska i Polska).

Il pubblicista Giovanni Reychman richiama l'attenzione sulle analogie tra la sorte della Repubblica di Polonia all'epoca degli smembramenti e della Repubblica di Genova in lotta con la coalizione antifrancese del 1793—1796. Lo scrittore polacco prende lo spunto dall'opera di P. Nurra intitolata „La coalizione europea contro la Repubblica di Genova" per dimostrare quali echi ha avuto la dolorosa storia dell'incomprensione continentale documentata durante gli smembramenti della Polonia tra i patrioti genovesi. Questi ultimi dimostravano di comprendere l'errore compiuto dall'Europa civile permettendo l'annientamento della funzione storica polacca nel settore centro-orientale a beneficio della Prussia, della Russia e dell'Austria.

LA CONFERENZA DEL PROF. POLLAK.

(Odczyt prof. Pollaka).

L'attività della Associazione Italo-Polacca non tralascia nulla per ottenere la sua finalità propagandistica per il sempre migliore avvicinamento delle due nazioni.

Nei locali dell'Associazione a Roma, via delle Botteghe Oscure, è stato applaudito lungamente, la sera del 22 marzo scorso, il prof. Roman Pollak dell'Università di Poznań, che ha svolto brillantemente una conferenza dal titolo „Aspetti della Polonia contemporanea".

RAPPRESENTAZIONI DI „QUO VADIS?"

(Widowisko „Quo Vadis" w Rzymie).

Sotto gli auspici della Federazione del Fasci di Combattimento dell'Urbe il 24 giugno sarà iniziata a Roma, nel Colosseo,una serie di sei grandi rappresentazioni del Quo Vadis di Sienkiewicz, ridotto da Alessandro De Stefani. S. E. Mascagni dirigerà l'orchestra. Vi prenderanno parte oltre ai più noti attori, un complesso di circa mille artisti.

LA MOSTRA DELLE ARTISTE POLACCHE INAUGURATA AL LYCEUM DI FIRENZE.

(Wystawa artystek polskich w liceum we Florencji).

Il 21 marzo nelle sale del Lyceum si è inaugurata una mostra di artiste polacche.

Alla cerimonia è intervenuto il console generale di Polonia, Witold Kolankowski, il vice-console ed una larga rappresentaza della colonia polacca di Milano. La vice-presidente del Lyceum, signora Zambler, ha pronunziato brevi parole, mettendo in particolare rilievo il significato di questa manifestazione, che ha raccolto ben 168 opere delle più note fra le artiste polacche.

GLI STUDI DI DIRITTO ROMANO IN POLONIA NEL SECOLO XX.

(Badania nad prawem rzymskiem w Polsce w XX-em stuleciu).

Ha avuto luogo il 10 aprile all'Istituto di Studi Romani — dinanzi ad un folto ed elettissimo uditorio — una confenza del prof. Rafael Taubenschlag dell'Università di Cracovia su gli „Studi di diritto romano in Polonia nel secolo XX".

L'oratore dopo avere accennato come l'aurora del secolo XX fu salutata dalla nazione polacca in condizioni eccezionali di vita: vivendo sotto tre dominizioni straniere — austriaca, tedesca e russa — illustra come, ciò nonostante dimostrasse all'Europa che la romanistica era viva e produttiva: nel campo del diritto romano classico e giustinianeo, in quello del diritto provinciale e in quello del diritto medioevale.

E qui l'oratore mette in piena luce i romanisti polacchi illustri che si sono segnalati nella vechia e nuova generazione fra cui il prof. Stanislao Wróblewski, studioso profondo e molto sottile, taluni lavori del quale possono giustamente essere annoverati fra i migliori lavori vantati dalla romanistica del ventesimo secolo.

Anche in Polonia dunque la romanistica ha i suoi cultori di eccelsa fama e come essi lavoravano e lavorano intensificando anche nel campo del diritto romano i legami che da secoli uniscono l'Italia al paese polacco. Del resto fra i romanisti della generazione giovanissima quasi tutti studiarono in Italia ricollegandosi alle antiche tradizioni della gioventù polacca che affluiva, come affluisce oggi, alle università italiane.

UNA CONFERENZA SULLA LIBIA.

(Odczyt o Libji).

Per iniziativa del Comitato Polonia-Italia, il 3 aprile si è tenuta a Varsavia una conferenza sulla Libia nell'Anno XIII dell'Era Fascista. Conferenziere era il giornalista polacco Romano Fayans, reduce di un recente viaggio compiuto in Libia. La conferenza che era integrata da proiezioni è stata molto applaudita da un numeroso pubblico accorso.

LA MOSTRA PERSONALE DELLA PITTRICE WILCZYŃSKA A ROMA.

(Wystawa malarska Wilczyńskiej w Rzymie).

Riproduciamo da „L'Osservatore Romano", questi lusinghieri commenti che l'organo della Città del Vaticano ha voluto dedicare alla pittrice polacca Kaete Wilczyńska, in occasione di una sua mostra personale tenuta recentemente a Roma.

„Nata a Poznań Kaete Wilczyńska ha trascorso alcuni anni in Spagna, in Francia ed in Germania, ove ha compiuto i suoi studi ed ha avuto contatto con le scuole pittoriche più rappresentative del nostro tempo. Nel 1932, pensionata all'Accademia tedesca, venne a Roma, e tutta presa dal fascino che dell'Eterna Città emana, vi si stabilì, dedicandosi allo studio dei monumenti e della vita quotidiana.

Frutto di questi anni di ricerca e di osservazione sono i numerosi disegni a penna che la Wilczyńska espone—unitamente ad una serie di ritratti a penna ed a colori, e ad alcuni paesaggi — impressioni della campagna romana, ricordi del suo soggiorno in Spagna, in Francia, a Venezia — nei saloni del palazzo dei conti Pecci-Blunt in piazza Ara Coeli, 3.

Disegni rapidi, brevi note, fuggevoli impressioni che hanno colpito l'artista durante il suo vagabondare per le vie della città; fantasie, ove il vero e l'immaginoso si intrecciano, si sovrappongono, si confondono; alle quali il monumento, la chiesa, la fontana o la statua hanno servito solo di punto di partenza, di pretesto ad una composizione capricciosa, ad un'interpretazione del tutto soggettiva. Il Barocco, più che ogni altra forma architettonica, attrae l'artista, la quale, nello sviluppo, nell'intreccio, nell'ondulazione della linea, sembra provare il massimo godimento estetico. In numerosi fogli volanti, in quaderni di appunti, in talvolta appena abbozzate annotazioni, in studi, tal'altra volta condotti con una certa finitezza e profondità di analisi, in questi, che chiameremo il diario della sua vita quotidiana, ecco l'artista narrarci, a traverso la propria visione, la vita che ogni giorno si svolge nelle strade, condurci con sè a traverso i mercati romani, nei piccolii caffè, nelle più umili botteguccie, nei pubblici giardini, fra il popolo minuto, fra le massaie affaccendate nelle loro compere, nell'osteria rumorosa, nell'interno stesso della casa operaia. Ecco la pittrice straniera, venuta fra noi, additarci con spirito critico, con accenti sovente caricaturali, quei mille fuggevoli momenti dell'esistenza quotidiana alla quale prendiamo parte, a traverso alla quale passiamo, il più delle volte, indifferenti e frettolosi.

Più che in profondità, diremmo che Kaete Wilczyńska vede ed annota rapidamente perchè ha fretta, perchè e ansiosa di vedere e di narrare ancora. Essa afferra oggi l'attimo fuggevole, domani forse vorrà e saprà fermarlo. La sua arte, essenzialmente aneddottica, potrà divenire più

profonda, la narrazione frammentaria più conseguente e più ordinata senza nulla perdere della sua freschezza.

Ad ogni modo l'opera della giovane artista polacca, la quale segue le orme dell'inglese Hogarth, uno tra i primi ad iniziare quest'arte popolare, è e rimarrà di grande interesse in quanto molto della vecchia Roma, che oggi essa ci mostra, diverrà forse fra poco un ricordo del passato."

UN ARTICOLO SULLA POLONIA.

(Artykuł o Polsce).

La bella rivista del Touring Club Italiano „Le Vie d'Italia e del Mondo" ha pubblicato nel fascicolo di marzo un interessante articolo di Alceo Valcini dal titolo „La Polonia risorta". L'articolo è corredato da belle e originali fotografie.

UNA CONFERENZA DEL GEN. GRAZIOLI A VARSAVIA. SULL'OPERA DEL DUCE E DEL FASCISMO.

(Odczyt jen. Grazioli w Warszawie o poczynaniach Mussolini'ego i o faszyźmie).

Nella sede dell'Istituto di cultura italiano, gremito di un folto pubblico tra' cui si notavano numerose personalità, il generale Francesco Grazioli ha tenuto una conferenza sul tema: „Panorama di vita fascista", in cui ha messo in rilievo l'immenso lavoro compiuto dal DUCE e dal Fascismo in tutti i campi, e specialmente in quello delle organizzazioni giovanili. La conferenza, che è stata illustrata da proiezioni sui nuovi aspetti della Roma rinnovata dal Fascismo, è stata molto applaudita.

LA STAMPA POLACCA PER „TERESA CONFALONIERI".

(Prasa polska o filmie „Teresa Confalonieri).

A Varsavia, per iniziativa del Comitato „Polonia-Italia", è stata presentata, con vivissimo successo, le „Teresa Confalonieri": una visione privata per i membri della Associazione Agenti e Produttori cinematografici polacchi, ha avuto luogo pochi giorni dopo.

Il giornale „Kurjer Warszawski" a proposito del grande film italiano, scriveva subito dopo: „La recitazione è ottima, accurata la messa in scena, la trama è molto interessante ed è assai piaciuta al pubblico polacco che ha seguito la proiezione in profondo raccoglimento. Dobbiamo constatare che il livello artistico del film italiano è molto elevato. Siamo sicuri di poter rivedere „Teresa Confaloneri" sullo schermo di uno dei principali cinema della capitale".

IL GRANDE SUCCESSO DI DYBUK DI L. ROCCA AL TEATRO WIELKI DI VARSAVIA.

(Wielki sukces „Dybuku" w Teatrze Wielkim).

Il 22 maggio si è rappresentato per la prima volta a Varsavia al teatro Wielki, l'opera Dybuk ridotta per le scele da Renato Simoni e musicata dal maestro Lodovico Rocca. Quest'opera italiana che ha già conosciuto il successo del Teatro alla Scala di Milano e del Regio di Torino, è stata accolta a Varsavia con caloroso successo, che ha trovato concordi pubblico e critica. La bella e drammatica leggenda ebraica è stata vivificata dalla bella musica del maestro Rocca, che ha tenuto il pubblico in una continua attenzione per la varia ed interessante partitura musicale, che in certi punti si è librata molto in alto sulla scala dei valori artistici. Lodovico Rocca ha vinto con il Dybuk, rappresentato a Varsavia, una bella battaglia che oltre ad onorare la nuova generazione dei compositori italiani, ripaga l'autore delle sue nobili fatiche. Durante la „prima" il maestro Rocca è stato chiamato, per gli insistenti applausi, a presentarsi assieme agli interpreti, numerose volte alla ribalta.

Le rappresentazioni successive sono state una piena riconferma della favorevole accoglienza tributata al Dybuk, durante la prima sera. Prima di lasciare Varsavia, i maestri e compositori polacchi hanno voluto in una speciale riunione festeggiare il maestro Rocca, e gli hanno voluto esprimere l'augurio di sempre nuovi succesi.

KONSTYTUCYJNE ZEBRANIE STOWARZYSZENIA „POLONIA-ITALIA" W POZNANIU.

(Seduta costitutiva del Comitato „Polonia-Italia" a Poznań).

W sali Pałacu Działyńskich odbyło się w dn. 27 kwietnia r. b. konstytucyjne zebranie Stowarzyszenia „Polonia - Italia", które miało bardzo uroczysty — a zarazem niezwykle serdeczny i miły charakter i było prawdziwą manifestacją wzajemnej sympatji i przyjaźni obu narodów. Na inauguracyjne to zebranie przybyli pp. wicewojewoda Kaucki, prezydent Więckowski, przedstawiciel Ambasadora Italji p. dr. Roberto Suster, prezes Związku Prasy Zagranicznej w Warszawie i słynny kompozytor Willy Ferrero...

Zebranie zagaił p. dr. Kolszewski, poczem przemówił p. dr. Roberto Suster w języku italskim, podkreślając sympatję, z jaką zawsze Włosi odnoszą się do Polaków — „Włochów północy". W końcu przeczytał on list ambasadora Bastianini'ego, który potem na język polski przełożył p. dr. Stefanini. Ambasador dziękuje w niem założycielom Stowarzyszenia poznańskiego i p. wojewodzie Maruszewskiemu za objęcie protektoratu nad niem, zapewniając, że „w jego kraju będzie należycie oceniona wartość tego zdarzenia, które tak dobrze harmonizuje z powstawaniem coraz liczniejszych stowarzyszeń italsko-polskich na terenie całej Italji". „Przez fakt ten raz jeszcze przemawia w sercach Polaków i Włochów głos wspólnej matki — głos wiecznej Romy, który dał naszym narodom odwagę w smutnych chwilach, oraz ufność w swoje siły i naszym duszom wiarę, naszym instytucjom — normę i naszemu prawu — powiew sprawiedliwości, głos wiecznej Romy, który daje waszym i naszym dążeniom pewność jutra".

W odpowiedzi na te serdeczne słowa — nowo-założone stowarzyszenie „Polonia-Italia" na ręce ambasadora Bastianini'ego przesłało w darze dla „głowy rządu duszy narodu italskiego" plakietę głowy Il Duce, dzieła senjora rzeźbiarzy polskich — Władysława Marcinkowskiego..

W dalszym ciągu p. dr. Kolszewski przedstawił historję likwidacji dotychczasowego Stowarzyszenia „Dante-Alighieri", które rozszerzyło swe cele i dążenia i przerodziło się w Tow. „Polonia-Italia" — i odczytał statut nowego Stowarzyszenia, który zebrani uchwalili.

Do zarządu wybrano pp. dr. Kolszewskiego — jako prezesa, dr. W. Ossowicką i dr. A. Stefanini'ego — jako wiceprezesów, red. Fontanę — jako sekretarza i Schönborna jako zastępcę, A. Suzańską i adw. Kwiczalę — jako skarbnika i zastępcę oraz jako członków zarządu pp. Koellerównę, prof. Onyszkiewiczową, dr. Swinarską, ks. prałata Brossa, prof. U. P. dr. R. Pollaka, prof. dr. Pajzderskiego, prof. dr. Morawskiego i dyr. Radja Poznańskiego Okoniewskiego.

Na zakończenie przemówił jeszcze p. dr. Stefanini. dziękując wszystkim zebranym za zainteresowanie i przyjaźń, jaką okazali Italji.. Wielu z obecnych zapisało się natychmiast po zebraniu na członków Stowarzyszenia.. Na pierwszego jego członka zapisał się p. wicewojewoda Kaucki.

MUZEUM ZAREJESTROWANYCH GŁOSÓW W ITALJI.

(Il museo delle voci delle celebrità in Italia).

Muzeum zarejstrowanych głosów zostało założone w Italji. Jest to zbiór płyt gramofonowych, na których się rejestruje głosy znakomitych śpiewaków i śpiewaczek, ciekawsze sposoby wykonania muzyki, próbki wymowy obcych języków i djalogów, ważniejsze przemówienia znakomitych mówców, pozatem śpiew ptaków i wszystko, co może się przydać do wiadomości przyszłych pokoleń. Każda płyta jest zaopatrzona w fotografję osoby, której głos utrwalono, lub zdjęcie zdarzenia historycznej wagi.

MAJ MUZYCZNY WE FLORENCJI.

(Maggio musicale a Firenze).

W obecności wielu wybitnych osobistości rozpoczął się we Florencji „Maj Muzyczny". Serję koncertów zainaugurowano „Mojżeszem" Rossiniego.

KONCERT SZYMANOWSKIEGO W RZYMIE.

(Il concerto di Szymanowski a Roma).

Dnia 20 kwietnia odbył się w Rzymie w Augusteo koncert symfoniczny pod. dyr. Molinari'ego, w ramach którego Karol Szymanowski wykonał partję fortepjanową w swej IV-tej symfonji. Zarówno dzieło, jak i kompozytor — wykonawca byli gorąco oklaskiwani przez licznie zebraną publiczność.

ODCZYT PROF. R. POLLAKA.

(Conferenza del prof. R. Pollak).

W uniwersytecie weneckim wygłosił prof. Roman Pollak z Uniw. poznańskiego odczyt o kulturze italskiej w Polsce. Odczyt bardzo życzliwie przyjęty przez licznie zgromadzoną publiczność zorganizowany był przez stowarzyszenie italsko - polskie im. Franciszka Nullo.

MIĘDZYNARODOWY KONGRES KRYTYKI MUZYCZNEJ WE FLORENCJI.

(Congresso internazionale di critica musicale a Firenze).

Międzynarodowy Kongres Krytyki Muzycznej odbył się we Florencji w dniach od 30 kwietnia do 4 maja b. r.

WYSTAWA TYCJANOWSKA W WENECJI.

(Esposizione di Tiziano a Venezia).

W obecności króla Wiktora Emanuela, prezesa senatu Federzoniego, ministra oświaty Vecchiego, przedstawicieli władz oraz sfer artystycznych i kulturalnych, otwarto w Wenecji, w salach pochodzącego z 17-go wieku Palazzo Pesaro, na Canale Grande, wspaniałą wystawę obrazów wielkiego syna Wenecji, Tycjana.

Na wystawę składają się najwybitniejsze dzieła słynnego artysty, nadesłane przez muzea italskie, francuskie, niemieckie, austrjackie, belgijskie, duńskie, węgierskie i rosyjskie, dla uczczenia pamięci mistrza, którego śmierci 360-ta rocznica przypada w roku przyszłym.

Wystawa ma trwać pół roku.

STYPENDJUM ITALSKIE DLA STUDENTA POLSKIEGO.

(Una borsa di studio per uno studente polacco).

Dzięki staraniom T-wa „Polonia-Italia" znane zakłady samochodowe „Fiat" ufundowały stypendjum w wysokości 2000 lirów, które zostanie przyznane studentowi Uniwersytetu Warszawskiego, uczęszczającemu na wykłady języka italskiego i interesującemu się bliżej kulturą italską.

Kandydata wyznaczy zarząd T-wa „Polonia-Italia".

PLAN LUDOWEJ ORKIESTRY SYMFONICZNEJ W ITALJI.

Z inicjatywy Willy Ferrero, znakomitego kapelmistrza italskiego (który ostatnio prowadził koncert Filharmonji warszawskiej), a wydatnem poparciu Mussoliniego powstać ma w najbliższej przyszłości w Italji symfoniczna orkiestra ludowa. Ma ona dawać koncerty w 100 miastach italskich dla najszerszych sfer. W skład orkiestry, nad którą ma państwo sprawować opiekę, wejść mają w drodze specjalnego konkursu najlepsi muzycy italscy.

NAGRODA LITERACKA DLA WŁÓCZĘGI.

(Premio letterario per un vagabondo).

Rada miejska w Messynie ustanowiła najoryginalniejszą nagrodę literacką w wysokości 12.000 lirów, za powieść napisaną przez włóczęgę.

Nagroda przypadła w udziale notorycznemu włóczędze, który od 16-go roku życia po ucieczce z domu przemierzył wszystkie dzielnice Italji.

Jest nim 52-letni Cezary Lucchini.

Lucchini, zapytany po wręczeniu mu nagrody, czy zamierza przerwać swe włóczęgostwo, odpowiedział odmownie. Manuskrypt jego powieści, osnuty na tle życia włóczęgi, składał się z olbrzymiej ilości pomiętych i zabrudzonych kartek.

Powieść Lucchini'ego ukaże się niebawem w druku.

IV KONGRES NARODOWY BADAŃ ROMANISTYCZNYCH.

(Il IV Congresso Nazionale di Studi Romani).

Kongres ten odbędzie się w Rzymie pod protektoratem Minist. Wychowania Narodowego i Gubernatora Rzymu w czasie od 28 października do 4 listopada r.b.

Z RUCHU WYDAWNICZEGO.

(Movimento editoriale).

Ukazał się nakładem firmy „Licinio Cappelli" w Bolonji tom drugi p. t. „Studi Romani nel mondo", wydawanego staraniem „Istituto di Studi Romani" pod redakcją prof. Galassi-Paluzzi, głośnego romanisty. Tom ten zawiera szereg odczytów, wygłoszonych przez uczonych różnych krajów w czasie Kongresu badań romanistycznych w Rzymie.

W Paryżu nakładem Flammariona ukazał się tom I „Pism i przemówień" Benito Mussoliniego. Wydawnictwo to wywołało we Francji ogromne zainteresowanie.

Nakładem firmy „Casa Editrice Poligrafica Universitaria" w Rzymie ma ukazać się zbiór rozpraw p.t. „Problemi per le Corporazioni" pod redakcją b. Ministra Korporacyj i obecnego gubernatora Rzymu, Giuseppe Bottai. Publikacja ta zapewniła sobie m. in. współpracę Giacomo Acerbo, Arrigo Serpieri, Giuseppe Bottai, Alessandro Pavolini, Ferruccio Lantini, Gino Arias i in. Przedpłata za pierwsze dziesięć zeszytów wynosi lir. 150.

ZAPOTRZEBOWANIA, OFERTY I PRZEDSTAWICIELSTWA

971a. **Konserwy pomidorowe, olej migdałowy, migdały w łupinkach, figi, chleb świętojański** pragnie importować do Polski firma z Bari i udzieli zastępstwa na Polskę.

972a. **Orzechy laskowe i włoskie w łupinach i bez łupin oraz owoce suszone** pragnie importować do Polski firma z Neapolu i poszukuje zastępcy.

973a. **Owoce południowe** pragnie przywozić do Polski firma z Bolonji i nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami polskimi.

974a. **Pończochy niciane i wełniane damskie i męskie** pragnie przywozić do Polski firma z Rzymu i nawiąże stosunki handlowe z zainteresowanymi importerami.

975a. **Maszyny włókiennicze oraz ich części do przędzalni jedwabiu oraz jedwabiu sztucznego** pragnie sprowadzać do Polski firma z Rzymu i nawiąże stosunki handlowe z zainteresowanemi firmami.

UKAZAŁA SIĘ W DRUKU PRACA

DR. LEONA PĄCZEWSKIEGO

p. t.

PRZEBUDOWA KORPORACYJNA ITALJI

Skład Główny: „Dom Książki Polskiej"
Do nabycia we wszystkich Księgarniach.

Cena zł. 2.50.

Dla członków Izby Handlowej Polsko-Italskiej 50% rabatu.

Wydawca: Izba Handlowa Polsko-Italska. Redaktor odpowiedzialny: Dr. Leon Pączewski.

Zakłady Wyd.-Druk. „PRACA" Kredytowa 2/4. Tel. 660-70.